

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Нова Загора, 18.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИЦА СТ. НЕНОВА

при участието на секретаря Диана М. Дечева
като разгледа докладваното от РОСИЦА СТ. НЕНОВА Гражданско дело № 20212220100534 по описа за 2021 година

Производството е с правно основание чл.432 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Ишците в настоящото производство В. Я. В. с ЕГН *****, с поС.ен адрес: ***, СТ. С. СТ. с ЕГН *****, с поС.ен адрес: *** и Н. ИВ. Д. с ЕГН *****, с поС.ен адрес: ***, тримата действащи чрез пълномощника си - адв.П.П. С. от САК са депозирали на 20.05.2021 г. искова молба с вх.№ 1868 в Районен съд – Нова Загора против „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.„Възраждане“, ул.„Света София“ № 7, ет.5 с цена на иска: по 50000.00 лева за всеки ищец, предявени, като частични до размер от по 10000.00 лева – обезщетения за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на увреждането – 17.10.2020 г. до окончателното им изплащане.

В исковата си молба ишците, твърдят че били пострадали в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило на дата – 17.10.2020 г. около 12.00ч. на път II-55, с.П. – гр.Нова Загора, км.72+800 между лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** и лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, причинено от водача на лекия автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“ СТ. К. К., с ЕГН *****.

Сочи се, че при настъпването на пътното транспортно произшествие ишците били пътници в лекия автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с *** заедно с още две лица, а за установяване на механизма на настъпване на процесното ПТП бил съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 106/17.10.2020 г., ведно с план – схема на ПТП, по описа на РУ, гр.Нова Загора, съгласно който на посочената дата водачът на лекия автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** при движение по път II-55, с.П. – гр.Нова Загора, км.72+800 в посока от гр.Нова Загора към гр.Гурково, при избиране скоростта на движението не се бил съобразил със съС.ието на пътя/мокър асфалт/ и навлязъл в лентата за насрещно движение и блъснал движещия се срещу него лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, като реализирал ПТП с ранени лица и материални щети по МПС.

Твърди се, че по случая било образувано досъдебно производство № 48-Сл-I-4/2020 г. по описа на Военноокръжна прокуратура – Сливен. Делото било внесено с обвинителен акт във Военен съд – Сливен, като било образувано НОХД № 15/2021 г.

Посочват, че от изготвената в рамките на досъдебното производство автотехническа експертиза било видно, че мястото на настъпване на процесното ПТП било в зоната на десен завой и наклон при спускане. Опасната зона за спиране на лекия автомобил марка „Нисан“, движил се със скорост от 54 км/ч, била около 42 метра. В зоната на десния завой водачът К. бил допуснал навлизане в насрещната лента, което навлизане било на разС.ие от около 13 метра от геометричното разположение на автомобила към мястото на удара. В този момент лекият автомобил „ДЕУ“ бил на около 10 метра от мястото на удара или дистанцията между двата автомобила била около 23 метра. Водачът на л.а. „ДЕУ“ В.В. бил възпрепятстван от навлизащия в неговата лента за движение автомобили нямал техническа възможност да предотврати удара, поради което вещото лице било заключило, че основната техническа причина, довела до възникване на инцидента било навлизането на л.а. „Нисан“ в насрещната лента за движение при наличие на насрещно движещ се автомобил. Технически правилно било водачът на л.а. „Нисан“ да контролира непрекъснато автомобила, да запази движението си по дясната лента за движение. Навлизането в насрещната лента било в резултат от конкретни действия на водача и не се дължало на възникнала внезапна техническа неизправност.

Твърди се, че в резултат на така настъпилото ПТП били причинени телесни увреждания и на тримата ишци и че от този инцидент били претърпели и продължавали да търпят неизмерими болки и страдания.

Излага се, че ищецът В. Я. В., от описания злополучен инцидент бил претърпял и продължавал да търпи силни болки и страдания, стрес и душевен дискомфорт, а причинените му от процесното ПТП телесни увреждания не мупозволявали да води нормалното си и спокойно ежедневие за дълъг период от време. Били му установени следните телесни увреждания – контузия на лявата половина на лицето и лявото ухо с контузни рани в тези области с кървене от тях и болезнен оток на тъканите; контузия на лявата предмишница с разкъсно-контузна рана в областта на горния край на предмишницата, която била хирургически обработена и контузия на двете коленни стави с охлузвания по предните им повърхности и болезнен оток на тъканите, като болките се засилвали при опипване с ръка и при функционална активност. Лекарите съветвали ищеца В. да ограничава движенията си и затова се налагало да прекарва по цели дни вкъщи, което допълнително го потискало. Движението на лявата му ръка било силно затруднено и съпроводено с голям оток. Ищеца В. твърди, че се променил изцяло – затворил се в себе си, посветил се на лечението си. Съжалението на хората допълнително го потискало, загубил спокойния си сън – събуждал се по няколко пъти нощем, стреснат от мисълта за удара с автомобила. Изпитвал страх да шофира, да се вози в автомобил, защото му напомнял за инцидента, който се притеснявал да не се повтори, но с летален за него край.

Вторият ищец С.Т. С. С.Т., вследствие на процесното ПТП също получил телесни увреждания, претърпял и продължавал да търпи неизмерими болки и страдания. Тези неимуществени вреди били предизвикани от внезапността на случилото се и от причинените му увреждания на здравето. В резултат на удара ищеца С. веднага почувствал силни болки в главата, силни болки в лявото око и носа, болки в шията, кръста и гръдния кош. От посоченото ПТП ищецът твърди, че му били причинени следните телесни увреждания: охлузвания и кръвонасядания по лицето вляво, порезни рани по горния клепач на лявото око и лявата вежда, оток, кръвонасядане и костно хрущене по носа, контузия на гръдния кош в ляво с оток и болезнени движения. Получените увреждания и съпътстващите ги болки не позволявали на С. да излиза навън дълго време. През един от най-хубавите месеци от годината той трябвало да си стои вкъщи и да се възстановява от преживения страх и стрес, което било изключително неприятно и тягостно. След инцидента ежедневието на ищеца С. се променило коренно, той все още не се чувствал пълноценен човек, тъй като го било страх да се вози и да шофира. Контузиите на главата, гръдния кош и кръста му пречели да извършва множество движения и упражнения, а за него била от голямо значение двигателната му активност, тъй като обичал да спортува, да ходи за риба и да се разхожда в планината. От всичко това ищецът С. твърди че бил лишен и понастоящем в резултат на процесното ПТП. Все още изпитвал силни болки в областта на главата, шията, кръста и гръдния кош, особено при някои движения и при промяна на времето.

Твърди се, че ищцата Н. ИВ. Д., вследствие на процесното ПТП била претърпяла и продължавала да търпи неизмерими болки и страдания, стрес и душевен дискомфорт, а тези неимуществени вреди били предизвикани от внезапността на удара и от причинените и увреждания на здравето в резултат на това. Непосредствено след удара почувствала силни болки по тялото си, както и замаяване. В резултат на причинените и телесни увреждания, за продължителен период от време била в невъзможност да упражнява професионалните си задължения, лишена била от ежедневните си срещи, поС.но имала нужда от чужда помощ, дори за посрещането на елементарните си нужди. Болките непрекъснато я измъчвали и досега била на обезболяващи лекарства и не се чувствала пълноценен човек. Преди настъпване на процесното ПТП ищцата Д. твърди, че редовно упражнявала физически труд, а към настоящия момент ѝ било трудно да се движи, бързо се изморявала и ѝ било невъзможно да се грижи сама за себе си и да изпълнява домакинските си задължения. Чувствала се безпомощна и депресирана, защото не само била лишена от възможността да се грижи за близките си, както го била правила до този момент, но сега се налагало те да се грижат за нея. Загубила спокойния си сън – събуждала се по няколко пъти нощем, стресната от мисълта за удара с автомобила. Страхувала се да пътува в автомобил, защото ѝ напомняло за инцидента, който се притеснявала да не се повтори, но с фатален за нея край.

Посочва се още, че към датата на настъпване на застрахователното събитие лекият автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** е имал валидно сключен застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с ответната страна по делото и това било видно от справка от база данни на Информационен център към Гаранционен фонд, на база на подадени данни от застрахователните компании за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, съгласно която за съответния автомобил е била сключена Полица № BG/23/120001362014, валидна от 23.05.2020 г. до 22.05.2021 г.

Сочи се разпоредбата на чл.429, ал.1, т.1 от КЗ /в сила от 01.01.2016 г./, съгласно която с договора за застраховка „Гражданска отговорност“ застрахователят се задължавал да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие“.

Предвид гореизложените съображения ищите считали, че са налице всички елементи от фактическия състав на разпоредбите за реализиране на отговорността на ответната застрахователна компания за причинените им неимуществени вреди, а именно – виновно и противоправно поведение на водача на увреждащия лек автомобил, намиращо се в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат вреди, както и валидно сключен застрахователен договор.

Твърди се, че с молба с вх.№ 99-8061/10.11.2020 г. и молба с вх.№ 99-8297/20.11.2020 г. ищите сезирали ответната застрахователна компания доброволно и извънсъдебно да им заплати претендираните обезщетения за неимуществени вреди, претърпени при реализирането на гореописаното ПТП на 17.10.2020 г., както и че с писма с изх.№ 99-9998/10.02.2021 г. и изх.№ 9910227/22.02.2021 г. ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД уведомило ищите, че не им дължи изплащане на застрахователни обезщетения по образуваната щета.

Предвид изложеното в исковата молба ищите заявяват, че претендират от ответника по съдебен ред да им заплати обезщетения за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпените от тях болки и страдания, стрес и душевен дискомфорт в резултат на процесното ПТП до размера на предявените от тях претенции.

В изпълнение на изискването на чл.127, ал.4 от ГПК ищите посочват банкова сметка, по която ответникът можел да изпълни задълженията си: IBAN: BG93CECB979050A0983200, BIC: CECBBGSF, Банка – ЦКБ – Клон Възраждане, Титуляр – П.П. С., с ЕГН *****.

Ищците молят съда да постанови решение, с което да осъди „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, да им заплати обезщетения за неимуществени и имуществени вреди за претърпените от тях болки, страдания в резултат на претърпяното на 17.10.2020 г. ПТП, както следва:

В полза на ищеца В. Я. В. с ЕГН ***** да определи размер на справедливо обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50000 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането – 17.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, като осъди ответника да му заплати по предявения като частичен иск в настоящото производство обезщетение за сумата от 10000 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането – 17.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане;

В полза на ищеца СТ. С. СТ. с *** да определи размер на справедливо обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50000 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането – 17.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, като осъди ответника да му заплати по предявения като частичен иск в настоящото производство обезщетение за сумата от 10000 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането – 17.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане;

В полза на ищцата Н. ИВ. Д. с ЕГН ***** да определи размер на справедливо обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50000 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането – 17.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, като осъди ответника да му заплати по предявения като частичен иск в настоящото производство обезщетение за сумата от 10000 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането – 17.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, както и да осъди ответника да заплати на ищите всички разходи по производството.

С исковата молба ищите представят писмени доказателства по опис и молят съда да ги приеме.

Ищите отправят към съда следните доказателствени искания:

1. Молят да бъде изискан и приложен по настоящото дело заверен препис от ДП № 48-Сл-I-4/2020г. по описа на Военноокръжна прокуратура – Сливен с оглед установяване механизма на процесното ПТП, противоправността на деянието и вината на дееца.

2. Молят да бъде изискано и приложено по настоящото дело заверен препис от НОХД № 15/21 г. по описа на Военен съд – Сливен с оглед установяване механизма на процесното ПТП, противоправността на деянието и вината на дееца.

3. Молят да бъдат допуснати до разпит двама свидетели при режим на довеждане за обстоятелствата, свързани с механизма на произшествието, неговите участници и получените увреди.

4. Молят съда да допусне съдебно-автотехническа експертиза по делото, която след като се запознае с материалите по делото, да даде заключение по следните въпроси:

Какъв е механизмът на възникване на пътнотранспортното произшествие?

Да се определи мястото на удара между двата автомобила.

Каква е била скоростта на движение на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с ***?

Каква е конкретната причина за възникването на пътнотранспортното произшествие?

Съществувала ли е техническа възможност за водача на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** – СТ. К. К. с ЕГН ***** да предотврати настъпването на ПТП?

Искането се правело с оглед установяване на противоправното поведение на водача, чиято отговорност била застрахована при ответника, предвид липсата на влязла в сила присъда на наказателен съд на настоящия етап от производството.

5. Молят да бъдат допуснати до разпит шестима свидетели/по двама на всеки от ищите/ при режим на довеждане за доказване на претърпените от тях болки и страдания в резултат на настъпилото ПТП.

6. Молят съда да допусне съдебно-медицинска експертиза, вещото лице по която, след като се запознае с материалите по делото и извърши личен преглед на всеки един от ищите да установи вида, характера и периода на възстановяване от причиненото им травматично увреждане, както и да даде заключение относно причинно-следствената връзка между настъпилото на 17.10.2020 г. пътнотранспортно произшествие и причинената на ищите травма.

7. Молят на основание чл.190 от ГПК, съдът да задължи ответника да представи оригинал или заверен препис от Застрахователна полица № BG/23/120001362014, валидна от 23.05.2020 г. до 22.05.2021 г. по отношение на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с ***, както и образуваната пред него щета.

Това доказателствено искане ищите правели за установяване съществуването на валидно застрахователно правоотношение към момента на ПТП-то и изчерпване на процедурата по доброволно уреждане на спора с оглед допустимостта на иска.

8. Молят на основание чл.190 от ГПК, съда да задължи ответника да представи всички входирани уведомления, с които е бил уведомяван за настъпилото ПТП на 17.10.2020 г. във връзка със Застрахователна полица по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ № BG/23/120001362014, валидна от 23.05.2020 г. до 22.05.2021 г. по отношение на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с ***.

Това доказателствено искане ищите правели с оглед установяване на датата, от която следвало да се присъди законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди на ищите.

С исковата си молба ищите правят и особено искане – на основание чл.83, ал.2 от ГПК, да бъдат освободени от внасяне на държавни такси и разходи по производството, тъй като са материално затруднени лица, за което прилагали декларации за материално и гражданско състояние.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК ответното дружество „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на

управление: гр.София, ул.„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – изпълнителни директори, чрез пълномощника – юрк.Стелияна Х.а е депозирало отговор на исковата молба с който заявява, че исквете са допустими, но неоснователни, поради което ги оспорва както по основание, така и по размер.

Ответното дружество в отговораси заявява, че не оспорва както наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ за лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** към датата на пътнотранспортния инцидент, така и настъпването на ПТП от 17.10.2020 г.

Ответникът заявява, че оспорва по основание и размер предявения иск по следните съображения:

1.Съгласно чл.432 от КЗ във вр. с чл.477 от КЗ вр. чл.45 от ЗЗД, за да възникне отговорността на застрахователя за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди било необходимо да съществуват кумулативно следните положителни предпоставки от фактическия състав на отговорността: валиден застрахователен договор, застрахователно събитие, противоправно поведение, вреда, причинна връзка между вредите и противоправното поведение и вина.

В конкретния случай не били налице всички елементи на фактическия състав на отговорността на застрахователя, поради което не следвало да се ангажира отговорността на застрахователя за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ищците и предявения срещу „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД иск следвало да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

2.Ответника оспорва вината на водача СТ. К. К. за причиняване на вредоносния резултат. По аргумента на разпоредбата на чл.300 от ГПК не била налице влязла в сила присъда, като не бил изследван в цялост механизма на настъпване на ПТП. В резултат на ПТП бил издаден Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 106 от 17.10.2020 г. като било образувано ДП № 48-Сл-I-4/20 по описа на Военноокръжна прокуратура – Сливен.

В тази връзка се сочи, че ответното дружество оспорва представения по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 106/17.10.2020 г. в частта му относно „обстоятелства и причини за ПТП“.

2.Оспорва се механизма за ПТП и наличието на противоправно поведение на водача К.. От представения по делото Констативен протокол не се изяснявал механизмът на ПТП, нито причините за настъпването му. Твърди се, че действителния механизъм на ПТП изобщо не кореспондирал с описания в исковата молба. Не било ясно как е възникнало ПТП, какво е било точното разположение на участниците, каква е била видимостта на мястото по време на произшествието. В тази връзка, тъй като не била изяснена действителната фактическа обстановка по случая, ответника оспорвал механизма на ПТП. Считал, че вина за ПТП имал не само водачът С.К., като в конкретния случай вина за ПТП имал и другия водач, настоящ ищец, който в нарушение на разпоредбите на ЗДвП не се бил движел максимално в дясно на пътното платно, както и не бил реагирал при възникналата опасност.

Не било налице противоправно поведение от страна водача на л.а.„Нисан Терано“, с ***.

Ответникът считал, че предявените искове за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се във физически болки, страдания и неудобства били изключително завишени по размер с оглед степента и характера на получените телесни увреждания. Исканите от ищците обезщетения не съответствали на степента и характера на получените травми, както и на съдебната практика в РБългария за получени аналогични увреждания.

Относно претенцията на ищеца В. Я. В. ответника заявява, че:

Оспорва,че в резултатът на ПТП от 17.10.2020 г. са настъпили твърдените висковата молба увреждания на ищеца В..

Твърди се, че същият бил получил само леки увреждания – контузия на лицето – вляво, контузия на ляво ухо и лява предмишница. Същият след като бил прегледан в ЦСМП бил освободен, като нямало данни да било провеждано медикаментозно лечение. Нямало представени и доказателства, че ищецът е потърсил специализирана помощ с оглед твърдените промени в психо-емоционалната му сфера.

Ответникът оспорва твърдението, че в резултат на ПТП запосочения ищеца били възникнали описаните в исковата молба като вид и характер вреди, както и оспорва твърденията за тяхната продължителност.

Оспорва в резултат на ПТП и през цялото време на лечението да е бил на обезболяващи, както и да е получил сериозни смущения от емоционален и психически характер, които да са довели до смущения в съня, до ограничаване на движенията и стоене дни наред в къщи.

Твърди се, че ищецът В. се бил възстановил напълно в изключително кратък период от време след процесното ПТП.

Предявеният от него иск за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се във физически болки, страдания и неудобства, бил изключително завишен по размер, с оглед степента и характера на получените телесни увреждания. Исканото от ищеца В. обезщетение не съответствало на степента и характера на получените травми. Соци, че съгласно съдебната практика понятието „справедливост“ по смисъла на чл.52 от ЗЗД, не било абстрактно понятие, а било свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението, което не можело да бъде източник на обогатяване на увредените лица.

Ответното дружество заявява, че въвежда изрично възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца В.. Като водач на л.а.„Деу Ланос“ с рег.№ СТ5712АВ същият в нарушение на разпоредбата на чл.14, ал.1 от ЗДвП не се бил движел възможно най-вдясно на платното за движение, както и не се бил движел със скорост, която да му позволи да спре при възникналата опасност.

Ответното дружество оспорва претенцията на ищеца В. за заплащане на законна лихва. Застрахователят по ЗЗГО дължал законна лихва от изтичането на 3-месечния срок за произнасяне по доброволната претенция, а именно след 10.02.2021 г., доколкото претенцията на ищеца била от 10.11.2020г.

Относно претенцията на ищеца СТ. С. СТ. ответника заявява, че:

1.Оспорва че в резултат на ПТП от 17.10.2020 г., че били настъпили твърдените в исковата молба увреждания на ищеца С.. Твърди се, че същият бил получил само леки увреждания – прорезни рани по горния ляв клепач, лявата вежда, охлузвания и кръвонасядания. Същият след като бил прегледан в ЦСМП бил освободен, като нямало данни да е било провеждано медикаментозно лечение.

2.Оспорва твърдението, че в резултат на ПТП за ищеца С. били възникнали описаните в исковата молба като вид и характер вреди, както и тяхната продължителност.

3.С отговора на исковата молба ответното дружество се оспорва твърдението на ищеца, че „...получените увреждания и съпътстващите ги болки не ми позволяваха да излизам дълго време...че е трябвало да си стои в къщи, за да се възстановява от преживения страх истрес...че не се е чувствал пълноценен човек...“

4.В отговора на исковата молба ответното дружество твърди, че ищецът С. се бил възстановил напълно в изключително кратък период от време след процесното ПТП.

5. Сочи, че предявеният иск за претърпени неимуществени вреди от ищеца С., изразяващи се във физически болки, страдания и неудобства, бил изключително завишен по размер, с оглед степента и характера на получените телесни увреждания. Исканото от ищеца С. обезщетение не съответствало на степента и характера на получените травми. Съгласно съдебната практика понятието „справедливост“ по смисъла на чл.52 от ЗЗД, не било абстрактно понятие, а било свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението, което не можело да бъде източник на обогатяване на увредените лица.

Ответното дружество прави възражение за съпричиняване, изразяващо се в непоставяне на предпазен/обезопасителен колан, което било допринесло за настъпването на конкретните телесни увреждания. Пострадалия С.С. бил нарушил разпоредбата на чл.137в, ал.1 от ЗДВП, като се бил возил без поставен обезопасителен колан, като по този начин тялото му свободно се било движело в купето на автомобила в момента на ПТП, удрайки се в различни твърди и тъпи предмети, следствие на което били причинени телесни увреждания. Непоставянето на обезопасителен колан било причина за свободното движение на тялото и ударите му в различните части на купето на автомобила и съответно за стъпване на вредоносния резултат. В конкретния случай, пострадалият сам бил създал реална възможност за настъпване на вредоносния резултат, не бил положил необходимата грижа за опазване на собственото си здраве и живот.

Ноторно известно било, че при правилно поставен предпазен колан, тялото на пътуващия се задържа назад и надолу към седалката. С него, при челен удар се ограничавало движението на тялото напред и нагоре, при което главата не можела да достигне до части на автомобила отпред – челно стъкло, огледало за обратно виждане, арматурно табло, волан и др., а по делото не били описани травми, които да били характерни за така наречената коланна травма.

В материалите по делото било посочено, че въздушната възглавница на предна дясна седалка не била отворена.При съвременните автомобили въздушните възглавници не се задействали, ако не са закопчани обезопасителните колани, т.е. индиректно можело да се направи извод, че ищеца С. е бил без поставен предпазен колан към момента на удара.

Приносът по чл.51, ал.2 от ЗЗД бил винаги личен и следвало да се преценява с оглед на конкретното лице. Съгласно съдебната практика обективното съпричиняване било достатъчно за намаляване на обезщетението /в този смисъл било Определение № 739 от 14.06.2011 г. на ВК по гр.д.№ 1553/2010 г. III г.о., ГК, докладчик председателя Таня Митова/. Обезщетението за вреди от неправомерно увреждане се намалявало, ако и самият пострадад е допринесъл за тяхното настъпване. Приносът на ищеца бил основание за намаляване размера на застрахователните обезщетения на основание чл.51, ал.2 от ЗЗД.

Ответника оспорва претенцията на ищеца С. за заплащане на законна лихва, като неоснователна, както и началната дата от която се претендира законна лихва. Застрахователят по ЗЗГО дължал законна лихва от изтичането на 3-месечния срок за произнасяне по доброволната претенция, а именно след 10.02.2021 г., доколкото претенцията на ищеца била от 10.11.2020 г.

Относно претенцията на ищцата Н. ИВ. Д. ответника заявява, че:

1.Оспорва резултатът на ПТП от 17.10.2020 г. Че били настъпили твърдените в исковата молба увреждания на ищцата Д.. Твърди се, че същата била получила само леки увреждания – охлузна рана по предната повърхност на подбедрицата на левия крак, а след като била прегледан в ЦСМП била освободена, като нямало ани да било назначено и провеждано медикаментозно лечение.

2.Ответникът оспорва твърдението, в исковата молба че в резултат на ПТП за Д. били възникнали описаните в исковата молба като вид и характер вреди, както и оспорва твърденията за тяхната продължителност.

3.С отговора на исковата молба ответното дружество оспорва твърдението на ищцата Д., че е била в невъзможност на упражнява професионалните си задължения, че била лишена от ежедневните си срещи, че е имала нужда от чужда помощ за посрещане на елементарните си нужди, че е била на обезболяващи и към настоящия момент, че не можела да се грижи за себе си и да изпълнява домакинските си задължения, че била депресирана и безпомощна.

4.Твърди се, че ищцата Д. себила възстановила напълно в изключително кратък период от време след процесното ПТП.

5.Посочва се, че предявеният иск за претърпени неимуществени вреди от ищцата Д., изразяващи се във физически болки, страдания и неудобства, бил изключително завишен по размер, с оглед степента и характера на получените телесни увреждания. Исканото от ищцата обезщетение не съответствало на степента и характера на получените травми. Съгласно съдебната практика понятието „справедливост“ по смисъла на чл.52 от ЗЗД, не било абстрактно понятие, а било свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението, което не можело да бъде източник на обогатяване на увредените лица.

Ответното дружество заявява, че въвежда изрично възражение за съпричиняване, изразяващо се в

непоставяне на предпазен/обезопасителен колан, което било допринесло за настъпването на конкретните телесни увреждания. Ищцата Д. била нарушила разпоредбата на чл.137в, ал.1 от ЗДВП, като се била возила без поставен обезопасителен колан, като по този начин тялото и свободно се било движело в купето на автомобила в момента на ПТП, удрайки се в различните твърди и тъпи предмети, вследствие на което били причинени телесни увреждания. Непоставянето на обезопасителен колан било причина за свободното движение на тялото и ударите му в различните части на купето на автомобила и съответно за стъпване на вредоносния резултат. В конкретния случай, пострадалата сама била създала реална възможност за настъпване на вредоносния резултат, не била положила необходимата грижа за опазване на собственото си здраве и живот.

По делото не били описани травми, които да са характерни за така наречената коланна травма. Приносът по чл.51, ал.2 от ЗЗД бил винаги личен и следвало да се преценява с оглед на конкретното лице. Съгласно съдебната практика обективното съпричиняване било достатъчно за намаляване на обезщетението /в този смисъл било Определение № 739 от 14.06.2011 г. на ВК по гр.д.№ 1553/2010 г. III г.о. ГК, докладчик председателя Тания Митова/. Обезщетението за вреди от неправомерно увреждане се намалявало, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. Приносът на ищца бил основание за намаляване размера на застрахователните обезщетения на основание чл.51, ал.2 от ЗЗД.

- Ответника оспорва претенцията на ищцата за заплащане на законна лихва, като неоснователна, както и началната дата от която се претендира същата. Застрахователят по ЗЗГО дължал законна лихва от изтичането на 3-месечния срок за произнасяне по доброволната претенция, а именно след 10.02.2021 г., доколкото претенцията на ищца била от 10.11.2020 г.

С оглед изложеното в отговора на исковата молба, ответника счита, че не са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД като застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“, поради което моли съда да приеме иските за неоснователни и необосновани и да ги отхвърли изцяло като такива.

По доказателствата и доказателствените искания на ищците ответното дружество заявява следното:

- Не възразява същите да бъдат приети и няма да ги оспорва по реда на чл.193 ал.1 от ГПК, с изключение на СТАЕ и СМЕ - 3 броя, които били част от наказателното производство и не били годно доказателство по ГПК.

Същите следвало да се изключат от доказателствения материал по делото и да бъдат върнати на ищците.

2. Присъединява се към искането по чл.186 от ГПК за изискване и прилагане на НОХД № 15/2021 г. по описа на Военен съд – Сливен, ведно с материалите по ДП № 48-Сл-I-4/20 по описа на Военноокръжна прокуратура – Сливен.

3. Не се противопоставя на искането за събиране на гласни доказателства, чрез разпит на свидетел за механизма на ПТП, но считал, че един е достатъчен.

4. Не се противопоставя на искането за събиране на гласни доказателства, чрез разпит на свидетел за претърпените болки и страдания, но счита че трима/по един за всеки от ищците/ са достатъчни.

5. Не се противопоставя на искането за назначаване на САТЕ с посочените задачи.

6. Не се противопоставя на искането за назначаване на СМЕ с посочените задачи.

7. Противопоставя се на искането по реда на чл.190 от ГПК, доколкото не оспорвал обстоятелството за наличие на валидно застрахователно правоотношение по ЗЗГО.

8. Противопоставя се на искането по реда на чл.190 от ГПК доколкото с исковата молба били представени всички доказателства, които се съдържаха и в процесната съдебна акция при завеждане на доброволната претенция. Посочва, че на молбите представени от ищците били поставени входящи номера, от които било видно, че ответното дружество е получило доброволна претенция от В. Виев и С.С. на 10.11.2020 г., а от Нела Д. на 20.11.2020 г.

Към настоящия момент ответника не бил получавал уведомление от виновния водач за настъпването на застрахователно събитие.

Ответното дружество прави следните доказателствени искания:

С оглед изясняването на механизма на ПТП, както и във връзка с направеното възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищците, ответното дружество моли да бъдат допуснати двама свидетели при режим на призоваване, а именно: СТ. К. К., с ЕГН *****, с адрес – с.А., общ.Нова Загора, ул.„Андрей Иванов“ № 1, а за втория свидетел моли съда да му даде възможност да посочи имената и адреса за призоваване след запознаване с материалите от НОХД № 15/2021 г.

Във връзка с установяване на уврежданията на ищца и продължителността му на възстановяване, моли съда да допусне следните доказателствени искания по т.2 и т.3:

1. На основание чл.186 от ГПК, съда да изиска от Национален осигурителен институт гр.НоваЗагора справка за регистрирани трудови и граждански договори за лицата: В.Я. Василев, с ЕГН *****, СТ. С. СТ. с *** и Н. ИВ. Д., с ЕГН *****, и за ползвани отпуски за временна нетрудоспособност за периода от 17.10.2020 г. до настоящия момент.

2. Предвид наведеното от ответника твърдение за съпричиняване и оспорване механизма и причинно-следствената връзка, ответника моли съда да допусне комплексна съдебно-автотехническа и медицинска експертиза, като моли вещите лица да отговорят, след разпита на свидетелите на следните въпроси:

1. Да се определи скоростта на движение на л.а.„Деу Ланос“, с *** ППС в момента на удара и преди ПТП, както и местоположението на превозното средство спрямо широчината на пътното платно.

2. По какъв начин водачите са възприели опасността и какви действия са предприели за предотвратяване на ПТП?

3. Своевременно/като се посочи и на какво разстояние от мястото на удара е бил л.а. „Деу Ланос“, с ***, когато водача му за пръв път е могъл да забележи л.а. „Нисан Терано/ ли водачите са възприели опасността и какви технически мерки за безопасност е трябвало да съблюдават водачите?

4. Би ли възникнало ПТП при движение на л.а. „Деу Ланос“, с *** възможно най-вдясно на пътното платно?

5. Оборудван ли е процесния л.а. „Деу Ланос“ с предпазни колани на всички седалки и в случай, че пострадалите са били с правилно поставени предпазни колани, би ли се предотвратило или значително ограничило причиняването на сочените в исквата молба телесни увреждания за всеки един от ищите?

6. При този удар следва ли да се отвори въздушната възглавница на предна дясна седалка и какви са техническите причини за да не стане това; Има ли връзка между поставянето на обезопасителния колан и задействането на въздушната възглавница при процесния удар?

7. Налице ли са следи, белези и наранявания по тялото на ищите, които са характерни и се получават при правилно поставен предпазен колан?

8. Предвид настъпилите травматични увреждания и механизма на ПТП били ли са ищите с правилно поставени обезопасителни колани?

9. Към настоящия момент възстановили ли са се ищите от получените травми?

С цел изясняване на фактическата обстановка е изискано от Военен съд – Сливен НОХД № 15/2021 г. по описа му на Военен съд – Сливен, ведно с материалите по ДП № 48-СЛ-I-4/20 по описа на Военноокръжна прокуратура Сливен и на основание чл.190 от ГПК е задължен ответника да представи оригинал или заверен препис от Застрахователна полица № BG/23/120001362014, валидна от 23.05.2020 г. до 22.05.2021 г. по отношение на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** и образуваната пред него щета, както и всички ходиращи уведомления, с които е бил уведомяван занастъпилото ПТП на 17.10.2020 г. във връзка със посочената застрахователна полица.

По делото е постъпила Молба-становище с вх.№ 4090/18.10.2021 г. от ищите В. Я. В., СТ. С. СТ. и Н. ИВ. Д., чрез пълномощника им адв.П.С. от САК, с която се заявява, че с оглед постановено Определение от 29.09.2021 г. на Районен съд -Нова Загора по настоящото дело и се изразява становището им по възраженията на ответника, изготвения проекто-доклад и доказателствените искания на ответника.

Относно възраженията на ответника се посочва, че той оспорвал наличието на вина, противоправно поведение и механизма на извършване на произшествието. Всички възражения в тази посока били неоснователни, предвид наличието към настоящия етап на производството на влязла в сила Присъда № 1 от 20.07.2021 г. по НОХД № 15/2021 г. по описа на Военен съд - Сливен, която била задължителна за гражданския съд относно оспорените, правопораждащи отговорността на застрахования водач, факти. Ответникът въвеждал и възражение за съпричиняване на ищеца В. като водач на МПС, а на останалите ищци – поради непоставен от тях предпазен колан, които възражения били неоснователни.

С настоящата молба пълномощника на ищите, твърди, че ищецът В. Я. В. бил спазил изискванията на чл.15, ал.1 от ЗДвП като се движил възможно най-вдясно на пътното за движение и с позволена и съобразена с пътните условия скорост, като единствена причина за настъпване на почесното ПТП било поведението на водача, застрахован при ответника, който нарушил правилата за движение, като навлязъл в насрещната лента за движение и в резултат на това – реализирал удар с автомобила, в който пътували ищите. По отношение на възражението за съпричиняване, въведено от страна на ответника, досежно непоставен от ищите предпазен колан, процесуалния представител на ищите заявява, че оспорва същото. Твърди, че всички пътници в колата, управлявана от ищеца В., са били с поставени предпазни колани, а дори и да не са били, с оглед спецификата на конкретния удар, коланът не би ограничил телата им в такава степен, че да предотврати настъпване на уврежданията. Оспорва изцяло възраженията на ответника за липса на настъпили вреди, както и прекомерност на търсеното обезщетение, като дължимостта му щели да установят с ангажирания от ищите доказателствен материал по делото.

В молбата относно проекто-доклада на съда по делото процесуалния представител на ищите изразява следното становище:

Предвид обстоятелството, че в отговора на исквата молба ответникът по делото бил признал и не бил оспорил наличието на валидно застрахователно правоотношение по цитираната Застрахователна полица № BG/23/120001362014, по силата на която се покривала отговорността на виновния водач по отношение на причинените на ищите вреди в резултат на проценото ПТП, както и самото настъпване на ПТП на 17.10.2020 г., процесуалния представител моли съда да отдели като безспорни и ненуждаещи се от доказване тези обстоятелства.

Относно доказателствените искания на ответника процесуалния представител на ищите изразява следното становище:

1. Възразява да бъде изслушван като свидетел СТ. К. К. по въпросите, свързани с механизма на произшествието, вината и противоправността на деянието му, доколкото тези факти били установени с влязла в сила Присъда № 1 по НОХД № 15/2021 г. по описа на Военен съд – Сливен от 20.07.2021 г. Разпитът му бил допустим единствено по въпроси, свързани с евентуално въведеното от ответната страна възражение за съпричиняване.

2. Възразява срещу направеното искане да бъде изискана справка от НОИ - Нова Загора за регистрирани трудови и граждански договори на ищите, доколкото исквете били за неимуществени вреди, а не за имуществени, поради което процесуалният представител на ищите намирал искането за неотнормено към предмета на доказване. Отделно, ищите били декларирали, че са безработни, поради което искането било и безпредметно.

3. Не възразява срещу искането за допускане на Комплексна съдебно-автотехническа и медицинска експертиза, но смята че част от въпросите, свързани с механизма на настъпване на произшествието били недопустими, доколкото същият бил установен в мотивите на влязлата в сила присъда по НОХД № 15/2021 г. по описа на Военен съд – Сливен. По останалите въпроси, свързани с възражението за съпричиняване, исканата КСАМЕ била допустима.

Към молбата си процесуалния представител на ищците прилага - Присъда № 1 от 20.07.2021г. по НОХД № 15/2021 г. по описа на Военен съд – Сливен, влязла в законна сила на 05.08.2021 г. като доказателство по делото.

По делото ищците са депозирали молба с вх.№ 4091/18.10.2021 г., с която се моли съда да присъди в полза на адв.П.С. от САК адвокатско възнаграждение на осн. чл.38, ал.1, т.2 вр. с чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата за оказаната от него на материално затруднени лица безплатна адвокатска помощ и съдействие пред първа съдебна инстанция, съгласно три Договора за правна защита и съдействие от 03.05.2021 г. както следва: 830.00 лева – за оказана безплатна адвокатска помощ на материално затрудненото лице В. Я. В.; 830.00 лева – за оказана безплатна адвокатска помощ на материално затрудненото лице СТ. С. СТ. и 830.00 лева – за оказана безплатна адвокатска помощ на материално затрудненото лице Н. ИВ. Д. или общо 2490.00 лева.

Постъпила е и молба с вх.№ 4495/10.11.2021 г. от „ОЗК Застраховане“ АД – ответника по делото, чрез процесуалния му представител - юрк.Ст.Х.а, с която зсе аявява, че във връзка със задължението му по чл.190 от ГПК приложено представя всички документи по преписка по шета № 0411-600-0005-2020 – общо 94л.

С оглед направеното в откритото съдебно заседание от 26.11.2021 г., както и с нарочно депозирана молба по делото от 18.10.2021 г. искане на ищците, предвид обстоятелството, че в отговора на исковата молба ответникът по делото е признал и не е оспорил наличието на валидно застрахователно правоотношение по цитираната Застрахователна полица № BG/23/120001362014, по силата на която се покрива отговорността на виновния водач по отношение на причинените на ищците вреди в резултат на проценото ПТП, както и самото настъпване на ПТП на 17.10.2020 г., съдът да отдели като безспорни и ненуждаещи се от доказване тези обстоятелства, съдът е счел същото за основателно и го е уважил, като едопълнил проекто-доклада в следния смисъл:

Не се нуждае от доказване наличието на валидно застрахователно правоотношение по цитираната Застрахователна полица № BG/23/120001362014, по силата на която се покрива отговорността на виновния водач по отношение на причинените на ищците вреди в резултат на проценото ПТП, както и не се нуждае от доказване самото настъпване на процесното ПТП на 17.10.2020 г.

Съдът е уважил искането за допускане до разпит на свидетелите С.М.Х., С.М.К. и Д.В.Й. и същите са дали показания в същото съдебно заседание.

Свид.С.М.Х. посочва, че познава отдавна ищеца СТ. С. СТ., от едно село са и са поС.но заедно с него. Знае, че имало катастрофа, някъде около октомври месец миналата година. Бил на центъра на с.П. и една кола минала и шофьора казал, че техните направили катастрофа. След около половин час отишъл там на мястото където била катастрофата и видял, че те лежали на земята, имало кръв, видял С. и го вдигнал, а той го познал. Вече се били се обадили на Бърза помощ и дошла линейката пет минути след като отишъл на мястото на катастрофата и го качили в нея. Вдигнали С. в линейката, но незнаедали за Стара Загора.

Запитан свид.Х. сочи, че на катастрофата са били шофьора, С. и три момичета, двамата били от Паничерево – Ж. и дъщеря й.

Посочва, че С. е бил в болницата някъде два дена, а като минало малко време и той ходил да го види – С. бил ударен в лицето, веждата му била пукната.

Описва как изглеждал С. на мястото на катастрофата – не бил добре, лицето му цялото било в кръв и по главата и по врата, боляло го, оплаквал се от носа си, имал порезни рани на лявата половина на главата и по клепача.

Сочи, че С. след като се върнал от болницата си отишъл у тях, бил на домашно лечение, един месец и повече се лекува у тях и от ден на ден взел да се оправя, бил на легло, казвал че като става му ставало лошо, имал страх и жена му се грижела за него. Не знае дали е женен и има ли брак с жена си, но имал две деца – момиче и момче. Сина му го нямало в България и само жена му се грижела за него, а баща му излизал и им взимал ядене и им носел. Потвърждава, че вземал лекарства, които не знае какви са.

Разяснява, че ходел през 1-2 дена да го вижда, живее наблизо – на около 500-600 метра и са все заедно от деца.

Заявява, че С. не е работел, когато станала катастрофата. Не мога да каже колко време точно С. е бил в болница след катастрофата, не си спомня, че може би около седмица и се върнал и бил на легло през цялото време защото като ставал му ставало лошо и жена му го гледала, оставяли му едно столче да вземе малко въздух навън и пак отивал на леглото.

За жена му също посочва, че е безработна.

Запитан отговаря, че се издържали, като когато имало частна работа С. отивал, но това било преди катастрофата. За дъщеря му поосочва, че не живее у тях, женена е, като само С. и жена му си живеели сами, а баща му живеел в друга къща, която е в същия двор.

Излага, че преди катастрофата С. обичал да ходи да хваща риба, а след нея не искал никъде да ходи, променил се от страх предполага и му казвал, че не му се ходи, както станала катастрофата нищо не му се правело.

Свидетелят Х. заявява, че не е запознат дали С. е получил някакво парично обезщетение от застрахователя и не го е питал за това.

Посочва, че е дошъл като свидетел, след като С. му казал, че ще му трябват свидетели.

Разяснява, че сега С. е добре, от около месец и половина бил по-добре. Свидетелства, че С. не е шофьор,

обичал да ходи с кола, но сега не искал много, към Нова Загора били тръгнали на пазар, било събота или неделя, а сега вече не ходел - повече жена му ходи на пазар.

Разпитан свид.С.М.К. посочва, че познава В. отдавна, от малък, с баща му са приятели и често ходи у тях, съседи са, една улица ги дели. Чул за катастрофата. Познава и Н., и С. от едно село са, но бил близък с В., приятел бил на баща му. За катастрофата научил хората в селото - било някъде есента октомври месец миналата година, бил на центъра на селото, на кафето и минала една кола и шофьора казал, че имало катастрофа горе на кончето на големия завой и хората били от Паничерево и момчета от селото отишли за помощ, а той самият тогава не отишъл там.

Когато В. си дошъл от болницата след катастрофата ходил да го види и имал шито на лявата ръка, ударено по лицето. Свидетелства, че В. се върнал от болницата същия ден на катастрофата и той същия ден отишъл да го види и питал за катастрофата, но В. от страх нищо не помнел – той бил шофьора на колата. Като отишъл да го види го питал за катастрофата, но той му казал да го остави - не му се приказвало с никой и баща му му казал да го остави, защото от удара може да му се случило нещо - не бил малък удар, видял снимката на колата. На следващия ден пак отишъл да го види и го питал „как си, що си?“ и той почнал да му разказва, че тръгнал за Нова Загора за пазар /събота било/ и тръгнали с тези хора и видял, че идва един джип срещу него и В. се доближил до мантиН.та и спрял колата, а другия шофьор говорел по телефона и влязъл в тяхното платно и го ударил челно. За да избегне удара В. спрял, но другия шофьор не можал да го избегне и станала катастрофата, а след нея взели С. в болницата.

Разяснява, че майка му и жена му се грижели за него у дома, а след като се прибрал от болницата изобщо не можел да стане, двете му колена били ударени и лявата му ръка и по лицето имало ударено. Жена му и майка му го вдигали -той бил на легло, колената му не ставали, вървял с бабешки бастуни, те го държали под мишниците и той с бастуните се движел около месец и половина, а после започнал да се възстановява, след което свид.Кирев го викал да излязат на кафе, но той не искал. Той се отказал да шофира от страх - имал стрес.

Свидетелства, че преди катастрофата В. бил безработен, а след нея майка му и жена му се грижели за него. Той нямал брак с жена си, живеел на семейни начала с нея и имали едно дете на 4-5 годинки. Колата с която станала катастрофата мисли, че била синя Дация. Твърди, че лявото око на В. било ударено, лявото му ухо било нарязано, лявата му ръка била шита и двете колена и по лицето имало одраскано, подуто, веждата му била цепната. Запитан от адв.Смоличка дали е движел ръката си свид.Кирев отговаря, че ръката му била вързана, била шита, веждата му била цепната, имал одрасквания по лицето и коленете му били ударени.Разяснява, че ръката му била шита и събрана и имал опъване на ръката, не можел да я разгъне в лакътя, с левия крак накуцвал леко, от ухото му имало откъснато парченце, имал деформация на ухото.

Посочва, че последно видял В. на 22 ноември - майка му живеела близо до тях и като отивал при нея видял В. на пътя и го питал как е и той казал, че засега бил добре, само ръката си не можел да разгъне и накуцвал малко с крака.

Сочи, че след катастрофата В. вземал болкоуспокояващи лекарства и замазване на коленете и за промиване на раната имало йод, промиващи вещества.

Твърди, че В. бил шофьор, но сега не шофирал като миналата година, защото го е страх.Той шофирал, но не неговата кола, а на приятел, но понякога се отказвал защото се страхувал от катастрофата дето направил и рядко шофирал.Преди катастрофата той не слизал от колата а сега се страхувал да шофира, след катастрофата не искал много да приказва.

Свид.Д.В.Й. твърди, че с Н. и са от едно село, не я познава кой знае колко добре, но щял да свидетелства, защото бил на катастрофата, за която научил в селото и ходили там с едни момчета, приятели от селото и те не са тези, които са тук като свидетели. Посочва, че като отишли на катастрофата видял Н. във от колата да вика, да крещи.Това било октомври месец миналата година, обадили се, че има катастрофа и той с момчетата - негови приятели отишли за помощ.

Свидетелства, че катастрофата била на пътя от Паничерево за Нова Загора, близо до пътя за с.Крива круша, на завоя - там заварили пет коли.Две коли се били сблъскали – един джип и една малка синя кола на техните - колата била Деу, за която не знае чия собственост е, но всички от техните били отвън на земята – имало две жени, едно дете и две момчета. Разпознал момичето Н., за което свидетелства. Тя му се обадила да дойде да свидетелства, защото бил там и видял какво е положението, давал вода да пие, мокрих й лицето. Н. била легнала на земята и видял, че по краката й имало кръв и тя само викала „боли ме“, а той й дал вода да пие, за да се успокои. Като дошла линейката я взели и я завели в болницата.

Запитан от съда свид.Й. посочва, че Н. се прибрала от болницата същия ден на катастрофата, но късно и не я е виждал. След като минали два дни и отишъл в дома й в Паничерево да види как е, дали й помагал и да види как е, тя не живеела много близо до неговата къща, но той отишъл да я види как е. Като отишъл я питал как е, майка й и дъщерите й и давали хапчета за спокойствие и против болки, а Н. лежала на леглото.

Разяснява, че на другите от катастрофата не е помагал - имало други хора които им помагали.Повече не бил ходил да я види и не я е виждал. Последно я видял два дни след катастрофата - била на легло и пиела хапчета против болки и обезпокояващи, каза му че я боли главата, той заминал за чужбина и затова не я е виждал повече, върнал се преди 3-4, но не я е виждал, не е питал никой за нея как е и не може да каже как е сега.

С определение съдът се е произнесъл в публичното съдебно заседание от 26.11.2021 г. да се допуснат до разпит свидетели Д. М. Ш., ИВ. М. Б., С. ЮЛ. М., СТ. К. К., Ж. Д. СТ. и В. К. Ш., да се изготви комплексна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза.

С вх.№ 304 от 19.01.2022 г. е представена изготвената от вещите лица д-р Й. Ив. Ст. и инж.В. К. Ш. Комплексна съдебно-медицинска и съдебно-автотехническа експертиза № 247/2021 г.

В заключението си вещите лица посочват следното:

По въпроса какъв е механизмът на възникване на пътнотранспортното произшествие се посочва, че е следния: Лек автомобил Нисан Терано се движи в посока от гр.Нова загора към гр.Гурково след дъжд при мокра

пътна настилка на двупосочен път, като платното за движение е с по една лента за всяка посока на движение, които са разделени от непрекъсната разделителна линия М1.

Мястото на удара е в десен завой с наклон при спускане, на л.а.Нисан, като срещу него се движи л.а.Деу. При движението си в десния завой водачът на Нисан е изгубил контрол над автомобила и навлиза в насрещната лента за движение, където се удря челно в л.а.Деу. Ударът между автомобилите Нисан е с челната лява част в челната лява част на автомобила Деу.

След удара автомобилите Нисан продължава движението си напред и се отклонява надясно спрямо неговата посока на движение, като започва ротация около вертикалната ос в посока обратна на часовниковата стрелка, гледано отгоре. В същото време автомобилът Деу променя посоката си на движение, като се връща назад и се завърта надясно спрямо неговата посока на движение. Автомобилът Деу се завърта малко около вертикалната ос в посока обратна на часовниковата стрелка гледано отгоре.

Механизмът на удара е следният: Лек автомобил Нисан се е движил в посока от гр.Нова Загора към гр.Гурково със скорост на движение около 54 km/h. Движението се е осъществявало в условията на мокра пътна настилка след дъжд. Платното за движение е от две пътни ленти, разделени с непрекъсната разделителна линия. Мястото на настъпване на ГГПП е в зоната на десен завой и наклон при спускане. Опасната му зона за спиране при тази скорост е била около 42 м.

В същото време, в обратна посока, се е движил лек автомобил Деу със скорост на движение около 41 km/h. Опасната му зона за спиране при тази скорост е била около 26 м.

В зоната на десния завой водачът на Нисан е допуснал навлизане в насрещната лента за движение. Навлизането в насрещната лента е било на разс. от около 13 мот геометричното разположение на автомобила към мястото на удара.

В този момент автомобилът Деу е бил на около 10 м от мястото на удара или дистанцията между двата автомобила е била около 23 м.

По задачата да се определи мястото на удара между двата автомобила е изведено, че мястото на удара между двата автомобила е в лентата за движение на автомобила Деу, т.е. в насрещната лява лента за движение на автомобила Нисан в зоната на десен завой за него при наклон на спускане. Мястото на удара е точно определено от намерените протривни следи.

По въпроса каква е била скоростта на движение на лек автомобил „Нисан“, модел „Терано“, с *** се посочва, че скоростта на движение на лек автомобил е била около 54 km/h.

По въпроса каква еконкретната причина за възникване на пътно-транспортно произшествие се сочи, че това е навлизането на лек автомобил „Нисан“, модел „Терано“ в насрещната пътна лента за движение, където се е намирал лекия автомобил Деу, водачът на който не е имал техническата възможност да предотврати удара с автомобила Нисан, който е навлязъл изненадващо, поради някаква причина в насрещната лента за движение.

Относно това дали е съществувала техническа възможност за водача на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** - СТ. К. К., ЕГН ***** да предотврати настъпването на ПТП се твърди, че единствено правилната техническа възможност за посочения водача на този лек автомобил да предотврати настъпването на ПТП, е да се съобразява с пътните условия и да се движи с технически съобразена скорост за траекторията му на движение в дясната пътна лента. Технически правилно е водачите да се движат в дясната пътна лента без да напускат нейната граница вляво и вдясно, като поС.но контролират автомобилът си.

По задачата да се се определи какъв е вида, характера и периода на възстановяване от причинените им травматични увреждания е изведено за:

В. Я. В.:

В резултат на настъпило на 17.10.2020 г., около 10:45 часа пътнотранспортно произшествие на главен път 11—55, км 72+800 в посока на движение от с.П. към гр.Нова Загора, в местността „Черният мост“, в землището на с.Крива круша, ищецът В. Я. В. е получил автомобилна травма (травма в салона на лек автомобил, на мястото на водача, в резултат на челен удар предимно в лявата половина на предните състави на управлявания от него автомобил от друг, насрещно движещ се автомобил с повишена проходимост - джип), изразяваща се в следните телесни увреждания:

-Разкъсно-контузна рана в областта на лявата буза на лицето с охлузени неравни ръбове върху площ с размери 5-6 см и болезнен травматичен оток на меките тъкани в областта;

-Охлузна рана на лявата ушна мида в областта на нейния външен ръб (helix);

-Разкъсно-контузна рана с неправилна форма, неравни и охлузени ръбове в областта на горна трета на предмишницата на лявата ръка в близост до лакътната става, наложила хирургична обработка;

-Контузия на левия крак, в областта на колянната му става с наличие по предната ѝ повърхност на охлузване на кожата с неправилна форма и размери 2-3 см с травматичен оток на меките тъкани в областта с палпаторна (при опипване с пръстите на ръка)и функционална (при движение)болезненост;

-Контузия на десния крак, в областта на колянната му става с наличие по предната ѝ повърхност на охлузване на кожата с неправилна форма и размери 2-3 см с травматичен оток на меките тъкани в областта с палпаторна (при опипване с пръстите на ръка) и функционална (при движение) болезненост;

Описаните в медицинските документи по делото разкъсно-контузни и охлузни рани по своята характеристика представляват нарушаване на анатомичната цялост на меките тъкани в засегнатите области и в съвкупност с останалите увреждания са осъществили смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота на ищеца В. Я. В. (разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК). Увреждания от такъв характер заздравяват напълно в рамките на 10-15-20 дни при нормален ход на оздравителните процеси.

СТ. С. СТ.:

В резултат на настъпилото на 17.10.2020 г., около 10:45 часа пътнотранспортно произшествие на главен път II—55, км 72+800 в посока на движение от с.П. към гр.Нова Загора, в местността „Черният мост“, в землището на с.Крива круша, ищецът СТ. С. СТ. е получил автомобилна травма (травма в салона на лек автомобил като пътник на предна дясна седалка, в резултат на челен удар предимно в лявата половина на предните състави на автомобила от друг, насрещно движещ се автомобил с повишена проходимост - джип), изразяваща се в следните телесни увреждания:

-Контузия на главата с наличие в лява слепоочна област и лявата половина на челната област на множество линейни, групирани охлузвания на кожата;

-Множество малки рани с неравни ръбове по хода на лявата вежда и горния клепач на лявото око;

-Двустранни периорбитални хематоми, по-изразени на долните клепачи;

-Контузия в областта на носа с изразен травматичен оток и кръвонасядане на меките тъкани по тръбната му повърхност, данни за кръвотечение от носа и счупване на носните костици без изразена деформация;

-Контузия на гръдния кош с изразена палпаторна (при натиск с ръка) и функционална (при движения и дълбоко вдишване) болезненост без клинични и от образните изследвания данни за счупване на костни структури, участващи в изграждането му или белодробни увреждания;

-Контузия в поязната област без данни от образните изследвания за видими травматични промени в областта;

Описаните в медицинските документи по делото телесни увреждания както самостоятелно, така и в своята съвкупност са причинили на ищеца временно разстройство на здравето, неопасно за живота му (разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от ИК). Увреждания от такъв характер отзвучават напълно в рамките на 15-20-25 дни при нормален ход на оздравителните процеси.

Н. ИВ. Д.:

В резултат на настъпилото на 17.10.2020 г., около 10:45 часа пътнотранспортно произшествие на главен път II—55, км 72+800 в посока на движение от с.П. към гр.Нова Загора, в местността „Черният мост“, в землището на с.Крива круша, ищцата Н. ИВ. Д. е получила автомобилна травма (травма в салона на лек автомобил като пътник на задна дясна седалка, в резултат на челен удар предимно в лявата половина на предните състави на автомобила от друг, насрещно движещ се автомобил с повишена проходимост - джип), изразяваща се в следните телесни увреждания:

-Контузия на гърба с наличие на функционална и палпаторна болезненост в раменната област и наличие на повърхностна, плоска рана с размери 2 см;

-Контузия на дясната ръка с наличие на функционална и палпаторна болезненост, без клинични и от образните изследвания данни за счупване на костни структури, участващи в изграждането ѝ;

-Контузия на левия крак с наличие по предната повърхност на подбедрицата му на разкъсно-контузна рана и болезненост при палпация и движение, без данни от образните изследвания за счупване на костни структури, участващи в изграждането ѝ;

-Контузия на десния крак с болезненост по предната повърхност на подбедрицата му без клинични и от образните изследвания данни за счупване на костни структури, участващи в изграждането ѝ;

Описаните в медицинските документи телесни увреждания в своята съвкупност осъществяват смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак временно разстройство на здравето, неопасно за животана ищцата Н. ИВ. Д. (разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК).

- На въпроса каква е причинно-следствената връзка между настъпилото на 17.10.2020 г., пътнотранспортно произшествие и причинените ни травми е отговорено, че описаните в медицинските документи по делото телесни увреждания имат травматична генеза, дължат се на механичното действие (удар, притискане, протриване) на твърди тъпи предмети и на предмети с остри ръбове. При този вид автомобилни травми, през различните фази на произшествието върху телата на пътуващите в автомобилния салон действат различни по своята величина, посока и последователност травмиращи сили.

В конкретния случай, анализирайки характеристиките на описаните травматични увреждания и хронологията на медицинските документи настоящата експертиза прави заключението, че между причинените на ищците телесни увреждания и процесното пътнотранспортно произшествие, настъпило на 17.10.2020 г., около 10:45 часа, на главен път I I - 55, км 72+800 в посока на движение от с.П. към гр.Нова Загора, в местността „Черният мост“, в землището на с.Крива круша съществува пряка и непосредствена причинно-следствена връзка.

2.По задачата да се определи скоростта на движение на лек автомобил Деу Ланос с *** ППС в момента на удара и преди ПТП, както и местоположението му спрямо широчината на пътното платно е изложено следното:

Автомобила Деу е силно деформиран в челната лява част при удар насочен отпред-назад и отляво-надясно. Деформацията обхваща предимно челната част на двигателното отделение, повече изразени в лявата зона.

Лекият автомобил Нисан е силно деформиран в челната лява част, в областта на двигателното отделение при ударно направление отпред-назад спрямо собствената координатна система, повече изразено в лявата зона. За това свидетелства направлението на огъване на коша на двигателното отделение.

На мястото на ПТП в лявата лента /лентата за движение на Деу/ е намерена зона на масивни задирири следи от твърд предмет. Те са оставени от твърд предмет. В тази зона са намерени ситно начупени стъкла,

пластмасови елементи от челните части на автомобилите. Непосредствено след тази зона по направление на движение на лекия автомобил Деу и лек автомобил Нисан са налице задржни следи до крайното положение на покой на автомобилите. Те са леко забележими поради мократа пътна настилка.

След удара и съгласно теоремата за изменение на кинетичния момент автомобил Нисан е придобил ротация около вертикална ос, като е продължил движението си леко напред и с ротация около вертикална ос в посока обратна на часовата стрелка. В резултат на това движение автомобилът е достигнал крайното положение на покой, съгласно огледния протокол по делото.

Автомобил Деу е придобил минимална ротация около вертикална ос в посока обратна на часовата стрелка, гледано отгоре. Той е достигнал крайното положение на покой, съгласно огледния протокол.

Разяснява се, че зоната на масивните задржни следи и разпръснатите отломки по платното е показател за мястото на удара между автомобилите Нисан и Деу, като точното му положение е на ниво 24,8 м след мерната линия по посока на огледа и измерено по разделителната линия на лентите за движение и на ниво от 0,8 м до 1,6 м вляво от разделителната линия на лентите за движение.

В момента на удара автомобил Нисан е бил навлязъл частично в лентата за насрещно движение и с по-голямата площ на проекцията си върху терена, а автомобил Деу е бил изцяло в собствената лента за движение. След удара автомобил Нисан е продължил движението си напред и надясно, завъртайки се около вертикална ос, в посока обратна на часовниковата стрелка.

Автомобил Деу е продължил движението си назад и надясно спрямо неговата посока, завъртайки се минимално в посока обратна на часовниковата стрелка.

С така установеното движение на двата автомобила са свързани и всички обективни находки по платното - протривни следи от задиране на твърда повърхност, масивните следи от движението на леките автомобили, разпръснатите стъкла и пластмасови елементи и др.

Скоростите на движение на двата автомобила Деу и Нисан преди ПТП се определят по метода „Теория на удара - постановка на Нютон“.

Обстойно е изложено движението на автомобила Нисан след удара, определено съгласно действието на ударния импулс, в съответствие с наличните деформации, посоката на движение на масовия център на автомобила и характеризираният го ъгълът, който сключва скоростта му спрямо положителната ос на платното за движение.

Аналогично бил изготвен и динамичен анализ на деформациите и посоката на действие на ударния импулс и за автомобила Деу.

Сочи се, че масовият център на всеки от автомобилите е преминал през участък със съответен приведен коефициент на триене по платното за движение и банкета, при отчитане на обстоятелството, че платното за движение е мокро.

Изследвайки задълбочено редица параметри и показатели, вещото лице е заключило, че за скоростите непосредствено преди удар се получават такива, съответно за лекия автомобил марка „Нисан“ – 54.1 km/h , а за лек автомобил марка „Деу“ – 41.2 km/h.

Непосредствено преди удара не са намерени спирачни следи от двата автомобила. Получените скорости на движение са същите, както преди ПТП.

Следователно скоростта на движение на автомобила Нисан е около 54 km/h, а на автомобил Деу около 41 km/h.

На въпроса по какъв начин водачите са възприели опасността и какви действия са предприели за предотвратяването на ПТП се сочи, че съгласно показанията на свидетелите и водача на Нисан разположението на автомобилите към момента на удара, траекторията на движение на масовия му център преди удара за автомобила Нисан е дъговидна. Автомобилът Нисан е навлязъл в насрещната лента по-рано. При огледа не са фиксирани характерни следи от гумите, описващи тази траектория. Това означава, че автомобилът се е движил със скорост, по-малка от критичната скорост за дадения радиус на кривина или с около 20 % по-ниска стойност.

Минимално възможното отС.ие на автомобила Нисан от мястото на удара, спрямо което той е навлязъл в насрещната лента е равно на 12,7 м и това разС.ие е изминато от автомобила Нисан за време 0.85s.

За това време автомобил Деу се е намирал на разС.ие 9,8м от мястото на удара.

В момента на навлизане на автомобила Нисан към насрещната лента двата автомобила са се намирали на разС.ие 22,5 м един от друг.

Сборът на опасните зони за спиране е 67.4 м

При съпоставяне на полученото разС.ие от 23 м, на което са се намирали двата автомобила в момента на навлизане на автомобила Нисан към лентата за движение на Деу, със сбора на опасните зони за спиране от около 67 м е видно, че то е значително по-малко.

Това означавало, че водачът на Деу не е имал техническата възможност да предотврати ПТП, тъй като автомобил Нисан е навлязъл в опасната зона за спиране на Деу. Това означава, че при навлизане на Нисан в лентата за движение на Деу и предприето спиране от двамата водачи ударът е бил непредотвратим със спиране.

Техническите причини, довели до възникването на ПТП са:

Основната техническата причина, довела до възникването на ПТП е навлизането на лекия автомобил Нисан в насрещната лента за движение при наличие на насрещно движещ се автомобил. Технически правилно е водачът на Нисан да контролира непрекъснато автомобила и запази движението си по дясната лента за движение.

По въпроса дали своевременно са възприели водачите опасността и какви технически мерки за безопасност е трябвало да съблюдават водачите (като се посочи и на какво разС.ие от мястото на удара е бил л.а. Деу Ланос, когато водача му за пръв път е могъл да забележи л.а. Нисан Терано) се посочва следното:

Съгласно показанията на свидетелите и водача на Нисан, разположението на автомобилите към момента на удара, траекторията на движение на масовия му център преди удара за автомобила Нисан е дъговидна. Автомобилът Нисан е навлязъл в насрещната лента по-рано. При огледа не са фиксирани характерни следи от гумите, описващи тази траектория. Това означава, че автомобилът се е движил със скорост, по-малка от критичната скорост за дадения радиус на кривина или с около 20 % по-ниска стойност.

Минимално възможното отС.ието на автомобила Нисан от мястото на удара, спрямо което той е навлязъл в насрещната лента е равно на 12,7 м и е изминато от него за време 0,85 s, а за същото време автомобила Деу се е намирал на разС.ие 9,8 м от мястото на удара.

В момента на навлизане на автомобила Нисан към насрещната лента двата автомобила са се намирали на разС.ие 22,5 м един от друг.

Сборът на опасните зони за спиране е $41,9 + 25,5 = 67,4$ м.

При съпоставяне на полученото разС.ие 23 м, на което са се намирали двата автомобила в момента на навлизане на автомобила Нисан към лентата за движение на Деу, със сбора на опасните зони за спиране от около 67 м е видно, че то е значително по-малко. Това означава, че водачът на Деу не е имал техническата възможност да предотврати ПТП, тъй като автомобил Нисан е навлязъл в опасната зона за спиране на Деу.

Това означава, че при навлизане на Нисан в лентата за движение на Деу и предприето спиране от двамата водачи ударът е бил непредотвратим със спиране.

Механизмът на удара бил следният:

Лек автомобил Нисан се е движил в посока от гр.Нова Загора към гр.Гурково със скорост на движение около 54 km/h. Движението се е осъществявало в условията на мокра пътна настилка след дъжд. Платното за движение е от две пътни ленти, разделени с непрекъсната разделителна линия. Мястото на настъпване на ПТП е в зоната на десен завой и наклон при спускане. В същото време, в обратна посока, се е движил лек автомобил Деу със скорост на движение около 41 km/h. Опасната му зона за спиране при тази скорост е била около 26 м.

В зоната на десния завой водачът на Нисан е допуснал навлизане в насрещната лента за движение. Навлизането в насрещната лента е било на разС.ие от около 13 м от геометричното разположение на автомобила към мястото на удара. В този момент автомобилът Деу е бил на около 10 м от мястото на удара или дистанцията между двата автомобила е била около 23 м.

Водачът на автомобила Деу е възприел навлизания в неговата лента за движение лек автомобил Нисан. За времето на движение на автомобила Нисан в насрещната лента водачът на Деу е нямал техническата възможност да предотврати удара.

Настъпил е челен удар между двата автомобила Нисан и Деу в лявата лента /лентата за движение на Деу/, съответно между челната лява част на Деу и челната лява част на Нисан. Мястото на удара е определено обективно на база намерените протривни следи или спрямо платното за движение то е на 24,8 м след мерната линия и на ниво от 0,8 м до 1,6 м вляво от разделителната линия. При този удар автомобилът Нисан е продължил движението си напред и надясно спрямо неговата посока, като е настъпила ротация около вертикална ос, в посока обратна на часовниковата стрелка, гледано отгоре. Автомобилът Деу е продължил движението си назад и надясно спрямо неговата посока, завъртайки се минимално около вертикална ос, в посока обратна на часовниковата стрелка, гледано отгоре.

В резултат на настъпилото ПТП са причинени телесни увреждания и материални щети.

Запитани би ли възникнало ПТП при движение на л.а. Деу Ланос възможно най-вдясно на пътното платно, вещите лица потвърждават, че дори при движение на л.а. Деу Ланос възможно най-вдясно на платното за движение до 1 м от дясната мантиН.та-предпазната еластична ограда би възникнал удар между автомобила Нисан и автомобила Деу. От снимковият материал по делото се вижда застъпването на двата автомобила по време на удара, което е до средата на автомобилите, така че при движение до 20-30 сантиметра вдясно притиснат вдясно до мантиН.та, а ударът би се осъществил в други детайли на автомобила Деу Ланос.

Относно това дали е оборудван процесния л.а. Деу Ланос с предпазни колани на всички седалки и в случай, че пострадалите са били с правилно поставени предпазни колани, би ли се предотвратило или значително ограничило причиняването на сочените в исквата молба телесни увреждания за всеки един от ищците се посочва, че автомобил е заводски оборудван с триточкови инерционни предпазни колани на всички седалки, с изключение на средното място на задната седалка.

На снимката била показана специално подготвена лаборатория с автомобил, и манекен поставен на задната седалка с правилно поставен инерционен триточков инерционен колан по време на удар в твърда неподвижна преграда.

Краш тестът е при правилно поставен триточков инерционен колан при движение направо на лек автомобил със скорост от 30 км/ч. На снимката се вижда направлението на инерционните сили, действащи на тялото, главата и ръцете. Отчетено е на какво разС.ие се преместват в направлението на инерционните сили. Главата се премества около 30 см напред, а горната част на тялото до 20 см. Краката и ръцете се насочват напред колкото са дълги. Коланът остава в това положение, колкото е опънат, като след ПТП се подменя.

Твърдят, че при правилно поставен раменно-бедрено обезопасителен колан при силен челен удар над 40 км/ч се задейства инерционният механизъм на колана и пиропатрона. При задействан инерционен механизъм, движението на тялото на пострадалия, зависи от това дали коланът е опънат по тялото, като отклонението на тялото напред би могло да бъде ограничено до 20, главата до 30 см, а ръцете и краката са свободни и се насочат в посока на инерционните сили. В този случай при правилно поставен и задействан механизъм на предпазния колан, тялото на пострадалия не би достигнало до предните дясна и лява седалки и облегалки, а само ръцете и краката биха се наранили при удар в тях.

Пострадалата от удара в предните седалки и облегалки е получила травматични увреждания по време на ПТП.

Твърди се също, че описаните в медицинските документи телесни увреждания, получени от ищците засягат предимно подвижни части от тялото, които не са фиксирани към седалката от предпазния колан.

Извели са, че уврежданията на водача на автомобила, ищецът В.В. се дължат на удар в лявата странична повърхност от вътрешността на автомобилния салон, уврежданията на коленните стави се дължат на удар в деформираното арматурно табло, данни за което се откриват в огледния протокол. Уврежданията на пътника от предна дясна седалка в областта на гърдния му кош най-вероятно се дължат на възпиращото действие на предпазния колан. Уврежданията на ищцата Д. са с локализации и характеристики, които позволяват възникването им, както при поставен предпазен колан, така и без такъв.

1. По поставения въпрос дали при този удар следва ли да се отвори въздушната възглавница на предна дясна седалка и какви са техническите причини, за да не стане това, както и има ли връзка между поставянето на обезопасителния колан и задействането на въздушната възглавница при процесния удар се посочва, че при този удар над 40km/h при правилно поставен предпазен колан се задейства газо- генератора/пиропатрона/, който отваря дясна седалка в волана, така и на арматурното табло въздушната възглавница пред пътника стоящ на предна дясна седалка. Когато не е поставен правилно предпазният обезопасителен колан на предна дясна седалка - не се задейства въздушната възглавница на арматурното табло.

2. По въпроса дали са налице следи, белези и наранявания по тялото на ищците, които са характерни и се получават при правилно поставен обезопасителен колан се извежда, че в медицинските документи по делото не се откриват описани видими травматични изменения, които да могат да бъдат категорично свързани с възпиращото действие на триточковия предпазен колан. Следва да се отбележи, че контузията на лявата половина на гърдния кош на ищецът С.С. е възможно да се дължи на възпиращото действие на предпазния колан. Също така наличието или не на такива следи от предпазните колани зависи от множество фактори.

3. По поставения въпрос предвид настъпилите травматични увреждания и механизма на ПТП били ли са ищците с правилно поставени обезопасителни колани се сочи, че имайки предвид механизма на настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие и характеристиките на получените от ищците телесни увреждания настоящата експертиза прави заключението, че уврежданията на водача на автомобила и пътуващия до него на предна дясна седалка ищец С. най-вероятно са били с правилно поставени предпазни колани. Както бе отбелязано в отговора на предходен въпрос уврежданията на ищцата Д. са с такива характеристики и локализации, които позволяват получаването им, както при поставен, така и без поставен предпазен колан.

4. Относно питането дали към настоящия момент ищците са се възстановили от получените травми, се разяснява, че по обективни причини при изготвянето на настоящата експертиза на ищците не е извършен личен преглед. В същото време следвало да се отбележи, че характеристиките на получените от тях телесни увреждания в резултат на настъпилото на 17.10.2020 г., около 10:45 часа пътнотранспортно произшествие на главен път П— 55, км 72+800 в посока на движение от с.П. към гр.Нова Загора, в местността „Черният мост“, в землището на с.Крива круша предполага пълно възстановяване от тях при нормално протекъл възстановителен период.

Постъпило е становище от ответника ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД с ЕИК 121265177, чрез юрк.Х.а, с което моли делото да се гледа в тяхно отсъствие. В случай, че свидетеля С.К. е редовно призован и се яви в съдебното заседание, моли да му бъдат зададени следните въпроси:

1. Спомняте ли си през 2020 г. да сте управлявал л.а., Нисан Терано“ с ***?
2. Спомняте ли си пътен инцидент с този автомобил по път с.П. -гр.Нова Загора?
3. Какво беше съС.ието на пътното платно /сухо, мокро/ и какви бяха метеорологичните условия?
4. По кой път и в каква посока се движехте?
5. Пред Вас, зад Вас и срещу Вас движеха ли се други автомобили - опишете подробно, марка модел автомобил, посока, дистанция?
6. С каква скорост се движехте?
7. В коя част на платното се движеше другия участник и с каква скорост?
8. Какви действия предприе водача на другия автомобил- опита се да спре, изнесе се или друго- опишете подробно?
9. След удара къде спрямо пътното платно се установи другия участник в произшествието?
10. Колко души бяха в другия автомобил и бяха ли с поставени предпазни колани?
11. Колко време след удара дойде линейка?
12. Докато чакахте пристигане на линейка и КАТ пострадалите в съзнание ли бяха, имаха ли видими наранявания и оплаквания и в коя област?
13. До пристигането на линейката спряха ли други автомобили, имаше ли други свидетели, които оказваха помощ на пострадалите?
14. След инцидента интересува ли сте се от съС.ието на пострадалите, знаете ли дали същите са били в болница, какви наранявания са имали, колко време се възстановяваха?
15. Давали ли сте пари на пострадалите след катастрофата, за да си платят лечение, лекарства и други?

В становището се заявява, че са запознати със заключението на вещите лица по комплексната съдебно-медицинска и съдебна автотехническа експертиза, моли се към вещото лице доктор Й.С. да бъдат поставени следните уточняващи въпроси:

1. С оглед получените от ищците С.С. и В.В. телесни наранявания /и с оглед проверка на свидетелските показания, дадени в предходно о.с.з./ може ли да посочите колко време са траели интензивните болки и могли ли са същите да се обслужват сами?

2. Ищците /В., С. и Нела/получили ли са телесни наранявания, заради които да им е предписан постелен

режим, както и с оглед получените травми същите да са били „на легло“?

3. Кои са най-тежките телесни наранявания на всеки един от ищите, заради които същите са били на легло и е трябвало да бъдат обслужвани от близките си?

4. С оглед получените телесни наранявания какво лечение е било предписано и провеждано ли е от ищите?

5. Посочвате в експертизата, че видно от представената медицинска документация В.В. е отказал в болницата да бъде направен шев на раните. В същото време свид.С.К. посочва, че „...ръката му беше вързана, беше шита... беше събрана и има опъване на ръката, не може да я разгъне в лакътя има ли медицинска документация, в която да е посочено кога е извършено шиенето на раната на ръката?

6. Свидетелят Кирев посочва, че В. като се е прибрал от болница не е можел да става, бил е на легло и жена му и майка му са го вдигали, както и че се е придвижвал с „бабешки бастуни около месец и половина“. От медицинските документи потвърждава ли се това със.ие на В.В.?

7. Ищите били ли са хоспитализирани и с оглед получените наранявания било ли е необходимо същите да останат на лечение в болница?

8. Има ли данни за настъпили усложнения и попродължителен период на възстановяване при ищите?

9. За В.В. сте посочил, че възстановителния период при нормален ход на оздравителния процес е между 10 и 20 дни; за С.С. - между 15 и 25 дни, но за Н.Д. не сте посочил такъв. Може ли да посочите с оглед нейните наранявания какъв е обичайният период на възстановяване?

В становището юрк.С.Х.а заявява, че няма въпроси към вещото лице инж.В.Ш. и моли съда да приеме заключението на вещите лица по КСМАТЕ. Не възразява да се разпитат явилите се свидетели. В случай, че свидетелската Ж.С. се явява в съдебното заседание, моли същата да отговори на следните въпроси:

- Води ли дело срещу Дружеството ни за неимуществени вреди от същото ПТП?
- Към момента на настъпване на ПТП на задната седалка колко пътника са се возили и кои от тях са били с поставени предпазни колани?
- След ПТП сами ли са излезли от автомобила и в какво със.ие са били водача и пътниците в л.а. Деу?

В становището си ответното дружество заявява по отношение на искането си по реда на чл.186 от ГПК от НОИ уточнява, че го поддържа и същото е направено с оглед твърденията му, че ищите са получили леки телесни наранявания и периодът на лечение и възстановяване е бил сравнително кратък. В случай, че към датата на ПТП същите са били наети на трудов и граждански договор, то същите с оглед техните твърдения /за продължителен период на възстановяване, за получени тежки отражения върху психо-емоционалното им със.ие/ би следвало да отсъстват работа и за това да има издадени официални документи. И обратното - ако са били наети на трудов или граждански договор към датата на ПТП, но не са ползвали отпуск поради временна нетрудоспособност, това индиректно ще означава, че същите са получили леки наранявания, възстановили са се изключително бързо и са се върнали на работа, без това да се е отразило на изпълнението на трудовите им задължения.

В случай, че ищите направят възражения, представят доказателства или ангажират други такива, ответното дружество моли съда да му даде възможност да вземе отношение до следващото съдебно заседание. В случай, че съдът даде ход на делото по същество, ответното дружество моли съда да постанови решение, съобразно събраните по делото доказателства. Моли съда да определи справедлив размер на обезщетенията за неимуществени вреди с оглед действителното претърпените телесни наранявания и краткия период на възстановяване.

Моли за срок за писмени бележки.

Претендира направените разноски по делото - Депозит за КСАМЕ - 500 лв. и юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните адвокатски възнаграждения.

В последното о.с.з. са дали показания исканите от страните свидетели.

Свидетелят СТ. К. К. посочва, че пътувал от с.А. към с.П. с негов приятел и на един от завоите джипа му поднесъл и влязъл в насрещното движение и катастрофирал с другия автомобил, който се движел в насрещното платно. Управлявал джип „Нисан Терано“, не си спомням каква беше точно марката на другата кола с която катастрофирал.

Разяснява, че след удара неговият джип поднесъл и влязъл в отсрещното платно и след удара се върнал в неговото платно, а другата кола останала в нейното си платно. След удара колите се отдалечили.

Сочи, че другия автомобил не е бил в неговото платно, а той е навлязъл в отсрещното платно.

Описва, че след удара другия автомобил имал следните поражения: Бронята му била счупена, смачкана преднича и възглавницата на шофьора се била отворила – само тази на шофьорското място. Твърди, че в другата кола са били общо шест човека – пет големи и едно малко дете, отзад били три жени и детето, а отпред били двама мъже, от които единия бил по-възрастен и стоял отдалечено на шофьора, а по-младия бил шофьора.

Запитан дали са имали някакви наранявания свид.К. мисли, че са нямали кой знае какви наранявания - на единия мъж, а на другия мъж му било разкървавено лицето – устата или носа. За жените посочва, че на едната жена ѝ биласцепена устната, само това помни, за другите жени не помни. Доколкото помни само една от жените била в съдебната зала, а другите лица със сигурност не ги виждал.

Заявява, че е бил през цялото време на мястото на ПТП, докато се разчисти пътя. Запитан от адв.Смоличка дали е оказал помощ на пострадалите, свид.К. потвърждава и твърди, че се е обадил на тел.112 и обяснил какво се е случило и какво е положението и със.ието, казал че има катастрофа и има ранени хора.

Определя положението на пострадалите за някои от тях като тежко, а за други - не.

Относно метеорологичното време и пътната настилка по време на катастрофата твърди, че било облачно, а пътната настилка била мокра и хлъзгава – мисли че от дъжд, но до 10.30ч. го нямало в този район и не знае кога е валило и колко е валило. Не си спомня дали асфалта е бил едрозърнест или гладък, както и дали е имало маркировка на пътя.

По въпросите му отправени от ответното дружество ЗАД „ОЗК Застраховане“ с нарочно депозираната по делото молба, свид.К. заявява, че е управлявал л.а. „Нисан Терано“ с ***, собственост на майка му, спомня си за пътния инцидент с него по пътя с.П.. Посочва, че времето било облачно, а пътното платно било мокро. Движел се по пътя Нова Загора-А.-Гурково в посока А. – Гурково, като пред него и зад него не се движел и други автомобили, само срещнал /настреща му се движела/ тази кола с която се сблъскали. Свидетелства, че се движел с 50 км/ч, другия автомобил се движел в дясната част на платното и спо-висока от неговата скорост.

Запитан от съда какви действия е предприел водача на другия автомобил – опитал ли се е да спре, изнесъл ли се е или друго, свид.К. твърди, че другия участник в катастрофата не взел никакви мерки, не се опитал по никакъв начин да избегне удара, имало видимост от 20-30 метра, но не реагирал по никакъв начин. Сочи, че след удара другия участник в произшествието се установил в другото платно.

Поддържа казаното по-рано, че в другия автомобил са били шест човека – пет големи и едно дете. Твърди, че не е виждал да имат колани.

Разяснява, че са дочли три линейки, първата около 15-20 минути след като се обадил на тел.112, а докато пристигне оказали първа помощ на пострадалите. Свидетелства, че пострадалите имали видими наранявания, мисля че в началото детето не било в съзнание, но после дошло в съзнание, а другите пострадали имали наранявания, както вече е посочил.

Запитан от съда дали е чул другите пострадали да имат оплаквания, отговаря че мисли че не - не си спомня.

Потвърждава и казаното по-рано, че не е бил сам в автомобила, а с негов приятел.

Запитан дали до пристигането на линейката са спрели други автомобили, имало ли е други свидетели, които да оказват помощ на пострадалите, свидетелят К. сочи, че е имало други коли, но те просто не могли да минат и чакали да се освободи пътното платно, за да минат. По-късно дошли близки на пострадалите, но повечето пострадали били изтеглени с линейките към болницата. Неговият приятел нямал наранявания, той се казвал Пламен, бил медицинско лице и оказал първа помощ на пострадалите.

Твърди, че след инцидента се е интересувал от събитието на пострадалите - били в болница, някои от тях били изписани доста бързо – до 2-3 дни, а за другите незнае колко време са останали в болница, не се е интересувал.

Отрича да е давал пари на пострадалите след катастрофата, за да си платят лечение, лекарства и други

Свид.Ж.Д. потвърждава, че е пострадала при ПТП – катастрофа през 2020г. Тогава били заедно с В., С., Н., Н. и малкото ѝ внуче, което било с нея. Разяснява, че тя е стояла отзад, зад шофьора, не помни дали е имала колан, не си спомня каква е била колата, която карал В.. До последния стоял С., Н. стояла по средата, а Н. била до нея. Отивали в Нова Загора, движели се от с.П. за Нова Загора.

Твърди, че В. не карал бързо, нормално си карал, но не може да каже с колко километра в час е карал.

Запитана дали са имали колани, детето имали ли е седалка, свид.Д. заявява, че не помне дали са имали колани, детето било седнало в нея, то било на пет годинки.

Посочва, че не е видяла колата, която идвала отсреща - те говорили отзад и нищо не усетила, била в безсъзнание, не помни кой я е изкарал от колата, не била излязла сама от колата и въобще нищо не помни.

На поставените от ответното дружество ЗАД „ОЗК Застраховане“ въпроси отговаря, че е водила дело срещу ответното дружество за неимуществени вреди от същото ПТП, има адвокат, делото свършило и чакте да им дадат пари. Не знае дали е излязло решението. Делото било лятото. Не знае къде е водено делото, адвокатата знае, викали ги два пъти в Сливен на дело.

Запитана от съда към момента на настъпване на ПТП на задната седалка колко пътника са се возили и кои от тях са били с поставени предпазни колани свид.Д. посочва, че когато станала катастрофата, на задната седалка били три жени и едно дете което стояло в нея, а за колани не помни дали са имали. Твърди, че не помни дали след ПТП сами са излезли от автомобила и в какво състояние са били водача и пътниците в л.а. „Деу“.

В последното о.с.з. са разпитани всички лица – свидетелите Й. Ив. Ст. и В. К. Ш..

На наведеното от адв.Смоличка твърдение, че с оглед събраните в последното о.с.з. свидетелски показания от шофьора К. се установявало, че единият от ищите В. не е натиснал спирачка, а в.л. казвало в заключението си: „...при навлизане на л.а. Нисан в лентата за движение на л.а. Деу и предприето спиране от двамата водачи ударът е бил непредотвратим със спиране“ и дали поддържат заключението в тази част? Ако действително се приеме, че е имало 20-22 м. в момента в който шофьора е възприел движещия се отсреща автомобил попада ли в територията на опасната зона, в.л.Ш. посочва, че разсъж.ието се възприема, когато се напуска разделителната линия и автомобила навлиза в насрещното платно опасността за него настъпва когато напуска средната линия - насрещния автомобил е на 9.8 м, което другия автомобил изминава за 0.85 сек. и не знае как шофьора на Нисана може да види дали другия автомобил е задействал спирачката на автомобила си. Времето за реакция сочи, че е от 0.8 до 0.12 сек. за нормалните водачи. Поддържа, че каквито и действия да бил предприел водача на насрещния автомобил ПТП е щяло да настъпи.

За тежестта на удара разяснява, че е член и е един от най-опасните, а като се има предвид масата на автомобила „Нисан Терано“ ударът е бил тежък, но не са настъпили тежки наранявания, предвид че скоростта е била по-ниска.

Запитан от адв.Смоличка, относно посоченото в заключението по отношение на пострадалия В., че „...се установява широка плоска повърхностна рана с охлузени повърхности и неравни ръбове в областта на лявата буза, върху площ с размери около 5-6 см., с болезнен оток на тъканите.“ дали е възможно при този вид увреждане да

има видими белези за В.В.“ в.л.С. посочва, че от извършения преглед е описана повърхностна охлузна рана на лявата буза, възможно е тази рана да зарасне без да остане белег. По принцип разкъсно-контузните рани зарастват и остават белези, но тук имаме охлузна рана, а те обикновено зарастват без белег.

Сочи също, че при охлузната рана няма белег и е допуснал техническа грешка - в медицинския документ била описана широка повърхностна рана на лявата буза с размери около 5-6 см. При охлузването ако е по-дълбоко е възможно мястото да остане за по-продължителен период с различен цвят. Относно нараняването на ушната мида заявява, че е възможно там да има белег, защото е разкъсно-контузна рана.

За това дали травмата на носа на С. може да зарасне без някаква оперативна намеса в.л.С. разяснява, че ако има леко счупване на ностни костици те зарастват в кратки срокове без нужда от хирургична намеса, затруднено дишане заради възпаление на лигавицата има през първите дни, а тези леки счупвания при които няма хирургическа намеса заздравяват за около 10-15 дена и болката отшумява. На тази травма в носа се дължали и двустранните кръвонасядания на двете очи.

Уточнява, че период на възстановяване при Н.Д., при която са най-леки травмите - охлузна рана на предната част на лявата подбедрица, като по механизма на причиняване една такава охлузна рана заздравява в рамките на 10-15-20 дена, зависи от нараняването, за по-малко от месец.

По въпросите поставени на в.л.С. от ответното дружество същият посочва следното:

Телесните увреждания на пострадалите В. и С. не са им създавали сериозни затруднения в техния ежедневен живот, в ежедневните им дейности, като едно от уврежданията на пострадалия С. е описано като контузия на гръдния кош свързано с болезненост при движение и при дълбоко вдишване, това увреждане до известна степен ограничава неговата подвижност, но не до такава степен, че да има нужда от чужда помощ.

Нито един от тримата ищци В., С. и Н. не са били хоспитализирани и не се е налагало да бъдат „на легло“.

Нито един от тримата ищци В., С. и Н. няма такива наранявания, че да са на легло и да бъдат обслужвани.

Няма изрични медицински документи, които да отразяват какво е лечението, което им е предписало и дали са го осъществили, но по принцип ако се предприе лечение, то е симптоматично, обезболяващо заради болките. В делото няма данни да е изписано някакво специфично лечение, освен на ищеца В., където се е наложила хирургическа обработка на раната на лявата на ръка в областта на лакътя - там е имало рана, която е трябвало да бъде защитата.

Относно посоченото в експертизата, че В.В. е отказал в болницата да бъде направен шев на раните, а в същото време свид.С.К. е посочил, че „...ръката му беше вързана, беше шита... беше събрана и има опъване на ръката, не може да я разгъне в лакътя - Има ли медицинска документация, в която да е посочено кога е извършено шиенето на раната на ръката в.л.С. посочва, че по делото не е приложен документа отразяващ тази лекарска намеса, той бил упоменат в предварителните сведения – съдебно-медицинско удостоверение № 457/9, където съдебния лекар при извършване на прегледа е отразил „представя амбулаторен лист, от който е видно, че на раната в областта на лявата предмишница е била извършена хирургическа обработка...“, което показва, че В. е представил на съдебния лекар такъв документ – амбулаторен лист.

По следващия въпрос вещото лице заявява, че от представените медицински документи за В. се установява, че той няма такива увреждания които да налага такъв режим или използване на помощни средства при придвижване, каквито свид.Кирев посочва, че В. като се е прибрал от болница не е можел да става, бил е на легло и жена му и майка му са го вдигали, както и че се е придвижвал с „бабешки бастуни около месец и половина“.

В.л.С. посочва, че и тримата ищци са посетили болницата – Отделение по спешна медицинска помощ, където след преглед и изследвания са били освободени за домашно лечение, но не са били хоспитализирани на стационарно лечение в болницата.

В.л.С. – От материалите по делото не се установяват такива увреждания от които да се предполага появата на сериозни усложнения и по-продължителен период на възстановяване.

Относно посоченото от него за В.В., че възстановителния период при нормален ход на оздравителния процес е между 10 и 20 дни; за С.С. - между 15 и 25 дни, но за Н.Д. не е посочил такъв, вещото лице твърди, че най-сериозното нараняване на Н. ИВ. Д. е охлузна рана на предната повърхност на подбедрицата на левия крак, увреждания с такава характеристика отзвучават в рамките на 10-15 дни, в зависимост от дълбочината на раната от 10 до 20 дни.

Страните са заявили, че приемат заключението на вещите лица Й. Ив. Ст. и В. К. Ш. по изготвената по делото комплексна-съдебно-медицинска експертиза. Съдът също я е приел.

В заключителната си пледоария процесуалния представител на ищите адв.Смоличка моли съдът да уважи предъявените искове като основателни и доказани и да приеме, че са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорността на ответното дружество, а именно че е налице валидно застрахователно правоотношение, което не се оспорва от ответната страна, виновно и противоправно поведение на водача СТ. К. К., претърпени от доверителите ми неимуществени вреди. Счита, че от събраните свидетелски показания, медицински документи и от комплексната съдебно-медицинска-автотехническа експертиза са били доказани както вината, така и вредите.

Съдът е предоставил на страните едноседмичен срок за представяне на писмени защиты и такава е представена от ищцова страна.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Страните по делото са представили следните писмени доказателства, които съдът приема: Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 106 от 17.10.2020 г., протокол /препис/ за оглед на местопроизшествие,

с.Крива круша, общ.Нова Загора на 17.10.2018 г. – на л.7 и л.8 от делото, албум по ВПД № 48-Сл-I-4/2020 г. по описа на Военноокръжна прокуратура – Сливен, бл. от л.9 до л.14 вкл. от делото, автотехническа експертиза от л.15 до л.23 вкл. от делото, лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 12536 за В. Я. В. на л.24 от делото, допълнителен лист към лист за преглед на пациент в КДБ/СО на л.25 от делото, амбулаторен лист от 17.10.2020 г. на В. Я. В., съдебномедицинско удостоверение № 457/2020 г. с изх.№ 463/19.10.2020 г. издадено от д-р Чаушев, рецепти на В.В. – 2 бр. – на л.29 от делото, лист за преглед на пациент в ДКБ/СО за СТ. С. СТ. на л.30 от делото, допълнителен лист за преглед на пациент в ДКБ/О на С.С. на л.31 от делото, съдебномедицинско удостоверение на живо лице № 26-III/2020 г. от 19.10.2020 г. издадено от д-р Тодор Пасев на СТ. С. СТ., Фиш за спешна медицинска помощ № 0339863 от 18.10.2020 г., рецептурна бланка на л.34 от делото, съдебномедицинско удостоверение № 465/2020 г. издадено от д-р Тома Чаушев с изх.№ 471/23.10.2020 г. на Н. ИВ. Д., лист за преглед на пациент в КДБ/СО на Н. ИВ. Д. на л.36 от делото, допълнителен лист към лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 12535 на л.37 от делото, допълнителен лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 12535 на л.38 от делото, молба с № ЦУ99-8061/10.11.2020 г. , молба с № ЦУ 99-8297/20.11.2020 г., писмо от ОЗК Застраховане до адв.П.С. с № ЦУ99-9998/10.02.2021 г., писмо от ОЗК Застраховане до адв.П.С. с № ЦУ99-10227/22.02.2021 г., писмо от гаранционен фонд до адв.Петър С. с изх.№ 24-01-574/05.11.2020 г., декларация за материално и гражданско съС.ие от В. Я. В., декларация за материално и гражданско съС.ие от СТ. С. СТ., декларация от Н. ИВ. Д., пълномощно на л.52 и л.53 от В. Я. В., пълномощно от СТ. С. СТ. на л.54 от делото, пълномощно от Н. ИВ. Д. на л.55 от делото, пощенски плик с п.клеймо 19.05.2021 г., пълномощно на л.66 от делото, заверено копие на адвокатска карта на адв.П. Х., п.плик на л.68 от делото, пълномощно на л.79 от делото, п.плик с п.клеймо от 19.08.21 г., присъда № 1 от 20.07.2021 г. по НОХД № 20216500200015 по описа на Военен съд гр.Сливен за 2021 г., ведно с мотиви към присъдата, договор за правна защита и съдействие с клиент В. Я. В. от 03.05.2021 г. на л.101 от делото, договор за правна защита и съдействие с клиент Н. ИВ. Д. от 03.05.2021 г., договор за правна защита и съдействие с клиент СТ. С. СТ., списък на разходите по чл.80 от ГПК от В. Я. В., СТ. С. СТ. и Н. ИВ. Д. на л.104 от делото, пощенски плик на л.105 от делото, както и всички документи представени от „ОЗК Застраховане“ АД с молба с вх.№ 13 4495/10.11.2020 г. приложени по преписка по шета № 0411-600-0005-2020 г., приети в последното съдебно заседание,п.плик с п.клеймо от 08.11.2021 г. на л.260 от делото, както и представения в последното съдебно заседание от адв.Смоличка актуализиран списък на разходите по чл.80 от ГПК от В. Я. В. СТ. С. СТ. и Н. ИВ. Д. с направените разходи за нощувка и транспортни разходи с приложени за тях доказателства, НОХД № 15/2021 г. по описа на Военен съд Сливен, ДП № 48-Сл-I-4/2020 г., прокурорско дело № 13/2021 г. към НОХД № 15/2021 г. по описа на Военен съд Сливен, както и гласните доказателства събрани в съдебно заседание и приобщената по делото Комплексна съдебно-медицинска и съдебно-автотехническа експертиза № 247/2021 г.

Претендираните от ищите В. Я. В., СТ. С. СТ. и Н. ИВ. Д. права произтичат от обстоятелствата, че същите са пострадали, като са им нанесени неимуществени вреди при ПТП, настъпило на 17.10.2020 г. около 12.00ч. на път II - 55, с.П. – гр.Нова Загора, км.72+800 между лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** и лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, причинено от водача на лекия автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“ СТ. К. К., с ЕГН *****, тъй като при настъпването на пътното транспортно произшествие ищите са били пътници в лекия автомобил лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с *** заедно с още две лица.

За установяване на механизма на настъпване на процесното ПТП бил съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 106/17.10.2020 г., ведно с план – схема на ПТП, по описа на РУ, гр.Нова Загора, съгласно който на посочената дата водачът на лекия автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** при движение по път II - 55, с.П. – гр.Нова Загора, км.72+800 в посока от гр.Нова Загора към гр.Гурково, при избиране скоростта на движението не се бил съобразил със съС.ието на пътя /мокър асфалт/, навлизал в лентата за насрещно движение и блъснал движещия се срещу него лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, като реализирал ПТП с ранени лица и материални щети по МПС.

По случая било образувано досъдебно производство № 48-Сл-I-4/2020 г. по описа на Военноокръжна прокуратура – Сливен.

Било образувано НОХД № 20216500200015/2021 г. по описа на Военен съд – Сливен, приключило с влязла в сила на 05.08.2021 г. Присъда № 1 по делото от 20.07.2021 г., с която СТ. К. К. е признат за виновен в това, че в зоната на десен завой нарушил правилата за движение по чл.5, ал.1, т.1, чл.15, ал.1, чл.16, ал.1, т.1, чл.20, ал.1 и чл.25, ал.1 и 2 от ЗДвП, от което настъпило процесното ПТП с лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, собственост и управляван от В. Я. В., в резултат на което по непредпазливост причинил четири средни телесни повреди на повече от едно лице – Симеон Златков Асенов на 4 години; Ж. Д. СТ. на 51 г. и Н. Юлианова Й.а на 32 г., всички от с.П., пътници във втория лек автомобил, след което направил всичко зависещо от него за оказване на помощ на пострадалите – престъпление по чл.343а, ал.1, б.,в” във вр. с чл.343, ал.3, б.,а” и във вр. с чл.342, ал.1 от НК, поради което и на основание чл.78а от НК съдът го освобождава от наказателна отговорност, като му налага административно наказание „ГЛОБА” в размер на 2000 лв.

На основание чл.78, ал.4, във вр. с чл.343г от НК, съдът лишава подсъдимия от право да управлява МПС за срок от една година, считано от датата на отнемане на свидетелството му за управление.

За лекия автомобил „Нисан“, модел „Терано“, с *** водача СТ. К. К. е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилите“ в „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД за времето от 23.05.2020 г. до 22.05.2021 г., с № на полица BG/23/120001362014, затова искът е предявен срещу „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, с ЕИК 121265177, като се претендира ответника да им заплати обезщетения за неимуществени и имуществени вреди за претърпените от тях болки, страдания в резултат на претърпяното на 17.10.2020 г. ПТП, сума в размер на по 10000.00 лв., като частична от по 50000.00 лв., впоследствие изаконна лихва, считано от датата на деянието за всеки един от ищите В. Я. В. с ЕГН *****, СТ. С. СТ. с *** и Н. ИВ. Д. с ЕГН *****.

Ищите сочат, че с молба с вх.№ 99-8061/10.11.2020 г. и молба с вх.№ 99-8297/20.11.2020 г. ищите са сезирали ответната застрахователна компания доброволно и извънсъдебно да им заплати претендираните обезщетения за неимуществени вреди, претърпени при реализирането на гореописаното ПТП на 17.10.2020 г. С

писма с изх.№ 99-9998/10.02.2021 г. и изх.№ 9910227/22.02.2021 г. ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД уведомило ищците, че не им дължи изплащане на застрахователни обезщетения по образуваната щета, което обуславя правния интерес на ищците от завеждане на делото.

От изготвената Комплексна медицинска и съдебно-автотехническа експертиза се установява, че мястото на настъпване на процесното ПТП било в зоната на десен завой и наклон при спускане при мокра пътна настилка, а опасната зона за спиране на лекия автомобил марка „Нисан“, движил се със скорост от 54 км/ч, била около 42 метра. В зоната на десния завой водачът К. бил допуснал навлизане в насрещната лента, което навлизане било на разстояние от около 13 метра от геометричното разположение на автомобила към мястото на удара. В този момент лекият автомобил „ДЕУ“ бил на около 10 метра от мястото на удара или дистанцията между двата автомобила била около 23 метра. Същевременно водачът на л.а.„Деу“ В.В. се е движел с около 42 км/ч и опасната зона за спиране на лекия му автомобил била около 26 метра. Последният бил възпрепятстван от навлизащия в неговата лента за движение автомобил, и нямал техническа възможност да предотврати удара, поради което вещото лице било заключило, че основната техническа причина, довела до възникване на инцидента било навлизането на л.а. „Нисан“ в насрещната лента за движение при наличие на насрещно движещ се автомобил. Технически правилно било водачът на л.а.„Нисан“ да контролира непрекъснато автомобила да запази движението си по дясната лента за движение. Навлизането в насрещната лента било в резултат от конкретни действия на водача и не се дължало на възникнала внезапна техническа неизправност. В резултат на така настъпилото ПТП били причинени телесни увреждания и на тримата ищци и от този инцидент те претърпели болки и страдания, а именно:

Ищецът В. Я. В. претендира, че от описания злополучен инцидент бил претърпял и продължавал да търпи силни болки и страдания, стрес и джуджен дискомфорт, а причинените му от процесното ПТП телесни увреждания не му позволявали да води нормалното си и спокойно ежедневие за дълъг период от време. Били му установени следните телесни увреждания – контузия на лявата половина на лицето и лявото ухо с контузни рани в тези области с кървене от тях и болезнен оток на тъканите; контузия на лявата предмишница с разкъсно-контузна рана в областта на горния край на предмишницата, която била хирургически обработена и контузия на двете коленни стави с охлузвания по предните им повърхности и болезнен оток на тъканите, като болките се засилвали при опипване с ръка и при функционална активност. Лекарите съветвали ищеца В. да ограничава движенията си и затова се налагало да прекарва по цели дни в къщи и това допълнително го потискало. Движението на лявата му ръка било силно затруднено и било съпроводено с голям оток. Твърди, че се променил изцяло – затворил се в себе си, посветил се на лечението си. Съжалението на хората допълнително го потискало, загубил спокойни си сън – събуждал се по няколко пъти нощем, стреснат от мисълта за удара с автомобила. Изпитвал страх да шофира, да се вози в автомобил, защото му напомнял за инцидента, който се притеснявал да не се повтори, но летален за него край.

Ищецът СТ. С. СТ. твърди, че вследствие на процесното ПТП също получил телесни увреждания, претърпял и продължавал да търпи неизмерими болки и страдания и тези неимуществени вреди били предизвикани от внезапността на случилото се и от причинените му увреждания на здравето. В резултат удара ищеца С. веднага почувствал силни болки в главата, силни болки в лявото око и носа, болки в шията, кръста и гръдния кош. От посоченото ПТП сочи, че му били причинени следните телесни увреждания: охлузвания и кръвонасядания по лицето вляво, порезни рани по горния клепач на лявото око и лявата вежда, оток, кръвонасядане и костно хрущане по носа, контузия на гръдния кош в ляво с оток и болезнени движения. Получените увреждания и съпътстващите ги болки не позволявали на ищеца С. да излиза навън дълго време. През един от най-хубавите месеци от годината той трябвало да си стои в къщи, за да се възстановява от преживения страх и стрес, което било изключително неприятно и тягостно. След инцидента ежедневието на ищеца С. се променило коренно, той все още не се чувствал пълноценен човек, тъй като го било страх да се вози и да шофира. Контузиите на главата, гръдния кош и кръста му пречели да извършва множество движения и упражнения, а за него било от голямо значение двигателната му активност, тъй като обичал да спортува, да ходи за риба и да се разхожда в планината. От всичко това ищецът С. твърди че бил лишен и понастоящем в резултат на процесното ПТП. Все още изпитвал силни болки в областта на главата, шията, кръста и гръдния кош, особено при някои движения и при промяна на времето.

Ищцата Н. ИВ. Д. посочва, че вследствие на процесното ПТП била претърпяла и продължавала да търпи неизмерими болки и страдания, стрес и душевен дискомфорт, а тези неимуществени вреди били предизвикани от внезапността на удара и от причинените и увреждания на здравето в резултат на това. Непосредствено след удара почувствала силни болки по тялото си, както и замаяване. В резултат на причинените и телесни увреждания, за продължителен период от време била в невъзможност да упражнява професионалните си задължения, лишена била от ежедневните си срещи, поС.но имала нужда от чужда помощ дори за посрещането на елементарните си нужди. Болките непрекъснато я измъчвали и досега била на обезболяващи лекарства и не се чувствала пълноценен човек. Преди настъпване на процесното ПТП ищцата Д. твърди, че редовно упражнявала физически труд, към настоящия момент и било трудно да се движи, бързо се изморявала и и било невъзможно да се грижи сама за себе си и да изпълнява домакинските си задължения. Чувствала се безпомощна и депресирана, защото не само била лишена от възможността да се грижи за близките си, както го била правила до този момент, но сега се налагало те да се грижат за нея. Загубила спокойния си сън – събуждала се по няколко пъти нощем, стресната от мисълта за удара с автомобила. Страхувала се да пътува в автомобил, защото и напомняло за инцидента, който се притеснявала да не се повтори, но с фатален за нея край.

Предвид изложените по-горе съображения ищците считали, че са налице всички елементи от фактическия състав на разпоредбите за реализиране на отговорността на ответната застрахователна компания за причинените им неимуществени вреди, а именно – виновно и противоправно поведение на водача на увреждащия лек автомобил, намиращ се в пряка причинна връзка с настъпилите вредоносен резултат вреди, както и валидно сключен застрахователен договор.

Ответникът в законоустановения срок е депозирал отговор на исквата молба, с който заявява, че исквете са допустими, но неоснователни, поради което ги оспорва както по основание, така и по размер.

Ответното дружество не оспорва, както наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ за лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** към датата на пътнотранспортния инцидент, така и настъпването на ПТП от 17.10.2020 г.

В отговора на исковата молба ответника е изложил подробно съображенията си, като навежда и за съпричиняване от страна на ищите.

Оспорват се причинените неимуществени вреди, механизмът на получаването им, както и механизмът на възникване на ПТП. Твърди се, че описаните неимуществени вреди и увреждания не отговарят на действителните такива и оздравителните процеси не са били с посочената продължителност.

Сочи, че приносът по чл.51, ал.2 от ЗЗД бил винаги личен и следвало да се преценява с оглед на конкретното лице, а съгласно съдебната практика обективното съпричиняване било достатъчно за намаляване на обезщетението за вреди от непозволено увреждане, ако и самият пострадад е допринесъл за тяхното настъпване. Приносът на ищеца бил основание за намаляване размера на застрахователните обезщетения на основание чл.51, ал.2 от ЗЗД.

Моли да се съблюдава принципа на чл.52 от ЗЗД при евентуално определяне на размера на обезщетение. Ако искът се приеме за основателен, счита че е прекомерно завишен.

С цел изясняване на фактичестката обстановка е назначено изготвяне на Комплексна медицинска и съдебно-автотехническа експертиза

Представеното заключение на вещите лица д-р Й. Ив. Ст. и инж.В. К. Ш. е изслушано в о.с.з. и прието от страните и от съда дава следните отговори на поставените въпроси:

Лек автомобил Нисан Терано се движи в посока от гр.Нова Загора към гр.Гурково след дъжд при мокра пътна настилка на двупосочен път, като платното за движение е с по една лента за всяка посока на движение, които са разделени от непрекъсната разделителна линия М1.

Мястото на удара е в десен завой с наклон при спускане, на л.а.Нисан, като срещу него се движи л.а.Деу. При движението си в десния завой водачът на Нисан е изгубил контрол над автомобила и навлиза в насрещната лента за движение, където се удря челно в л.а.Деу. Ударът между автомобила Нисан е с челната лява част в челната лява част на автомобила Деу.

След удара автомобила Нисан продължава движението си напред и се отклонява надясно спрямо неговата посока на движение, като започва ротация около вертикалната ос в посока обратна на часовниковата стрелка, гледано отгоре. В същото време автомобилът Деу променя посоката си на движение, като се връща назад и се завърта надясно спрямо неговата посока на движение. Автомобилът Деу се завърта малко около вертикалната ос в посока обратна на часовниковата стрелка гледано отгоре.

Механизмът на удара е следният: Лек автомобил Нисан се е движил в посока от гр.Нова Загора към гр.Гурково със скорост на движение около 54 km/h. Движението се е осъществявало в условията на мокра пътна настилка след дъжд. Платното за движение е от две пътни ленти, разделени с непрекъсната разделителна линия. Мястото на настъпване на ПТП е в зоната на десен завой и наклон при спускане. Опасната му зона за спиране при тази скорост е била около 42 м.

В същото време, в обратна посока, се е движил лек автомобил Деу със скорост на движение около 41 km/h. Опасната му зона за спиране при тази скорост е била около 26 м.

В зоната на десния завой водачът на Нисан е допуснал навлизане в насрещната лента за движение. Навлизането в насрещната лента е било на разс.ие от около 13 м от геометричното разположение на автомобила към мястото на удара.

В този момент автомобилът Деу е бил на около 10 м от мястото на удара или дистанцията между двата автомобила е била около 23 м.

Мястото на удара между двата автомобила е в лентата за движение на автомобила Деу, т.е. в насрещната лява лента за движение на автомобила Нисан в зоната на десен завой за него при наклон на спускане и е точно определено от намерените протривни следи.

Скоростта на движение на лек автомобил „Нисан“ е била около 54 km/h.

Конкретната причина за възникване на пътно-транспортно произшествие е навлизането на лек автомобил „Нисан“, модел „Терано“ в насрещната пътна лента за движение, където се е намирал лекия автомобил Деу, водачът на който не е имал техническата възможност да предотврати удара с автомобила Нисан, който е навлязъл изненадващо, поради някаква причина в насрещната лента за движение.

Правилната техническа възможност за посочения водача на този лек автомобил да предотврати настъпването на ПТП, е да се съобразява с пътните условия и да се движи с технически съобразена скорост за траекторията му на движение в дясната пътна лента. Технически правилно е водачите да се движат в дясната пътна лента без да напускат нейната граница вляво и вдясно, като поС.но контролират автомобила си.

Определен е вида, характера и периода на възстановяване от причинените им травматични увреждания за всеки от ищите:

Съответно за В. Я. В.:

В резултат на настъпило на 17.10.2020 г., около 10:45 часа пътнотранспортно произшествие на главен път 11—55, км 72+800 в посока на движение от с.П. към гр.Нова Загора, в местността „Черният мост“, в землището на с.Крива круша, ищецът В. Я. В. е получил автомобилна травма (травма в салона на лек автомобил, на мястото на водача, в резултат на челен удар предимно в лявата половина на предните състави на управлението от него автомобил от друг, насрещно движещ се автомобил с повишена проходимост - джип), изразяваща се в следните телесни увреждания:

-Разкъсно-контузна рана в областта на лявата буза на лицето с охлузени неравни ръбове върху площ с размери 5-6 см и болезнен травматичен оток на меките тъкани в областта;

-Охлузна рана на лявата ушна мида в областта на нейния външен ръб (helix);

-Разкъсно-контузна рана с неправилна форма, неравни и охлузени ръбове в областта на горна трета на

предмишницата на лявата ръка в близост до лакътната става, наложила хирургична обработка;

-Контузия на левия крак, в областта на колянната му става с наличие по предната ѝ повърхност на охлузване на кожата с неправилна форма и размери 2-3 см с травматичен оток на меките тъкани в областта с палпаторна (при опипване с пръстите на ръка) и функционална (при движение) болезненост;

-Контузия на десния крак, в областта на колянната му става с наличие по предната ѝ повърхност на охлузване на кожата с неправилна форма и размери 2-3 см с травматичен оток на меките тъкани в областта с палпаторна (при опипване с пръстите на ръка) и функционална (при движение) болезненост;

Описаните в медицинските документи по делото разкъсно-контузни и охлузни рани по своята характеристика представляват нарушаване на анатомичната цялост на меките тъкани в засегнатите области и в съвкупност с останалите увреждания са осъществили смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота на ищеца В. Я. В. (разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК). Увреждания от такъв характер заздравяват напълно в рамките на 10-15-20 дни при нормален ход на оздравителните процеси.

За СТ. С. СТ.:

В резултат на настъпилото на 17.10.2020 г., около 10:45 часа пътнотранспортно произшествие на главен път II—55, км 72+800 в посока на движение от с.П. към гр.Нова Загора, в местността „Черният мост“, в землището на с.Крива круша, ищецът СТ. С. СТ. е получил автомобилна травма (травма в салона на лек автомобил като пътник на предна дясна седалка, в резултат на челен удар предимно в лявата половина на предните състави на автомобила от друг, насрещно движещ се автомобил с повишена проходимост - джип), изразяваща се в следните телесни увреждания:

-Контузия на главата с наличие в лява слепоочна област и лявата половина на челната област на множество линейни, групирани охлузвания на кожата;

-Множество малки рани с неравни ръбове по хода на лявата вежда и горния клепач на лявото око;

-Двустранни периорбитални хематоми, по-изразени на долните клепачи;

-Контузия в областта на носа с изразен травматичен оток и кръвонасяждане на меките тъкани по тръбната му повърхност, данни за кръвотечение от носа и счупване на носните костици без изразена деформация;

-Контузия на гръдния кош с изразена палпаторна (при натиск с ръка) и функционална (при движения и дълбоко вдишване) болезненост без клинични и от образните изследвания данни за счупване на костни структури, участващи в изграждането му или белодробни увреждания;

Контузия в поясна област без данни от образните изследвания за видими травматични промени в областта;

Описаните в медицинските документи по делото телесни увреждания както самостоятелно, така и в своята съвкупност са причинили на ищеца временно разстройство на здравето, неопасно за живота му (разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК). Увреждания от такъв характер отзвучават напълно в рамките на 15-20-25 дни при нормален ход на оздравителните процеси.

За Н. ИВ. Д.:

В резултат на настъпилото на 17.10.2020 г., около 10:45 часа пътнотранспортно произшествие на главен път II—55, км 72+800 в посока на движение от с.П. към гр.Нова Загора, в местността „Черният мост“, в землището на с.Крива круша, ищцата Н. ИВ. Д. е получила автомобилна травма (травма в салона на лек автомобил като пътник на задна дясна седалка, в резултат на челен удар предимно в лявата половина на предните състави на автомобила от друг, насрещно движещ се автомобил с повишена проходимост - джип), изразяваща се в следните телесни увреждания:

-Контузия на гърба с наличие на функционална и палпаторна болезненост в раменната област и наличие на повърхностна, плоска рана с размери 2 см;

-Контузия на дясната ръка с наличие на функционална и палпаторна болезненост, без клинични и от образните изследвания данни за счупване на костни структури, участващи в изграждането ѝ;

-Контузия на левия крак с наличие по предната повърхност на подбедрицата му на разкъсно-контузна рана и болезненост при палпация и движение, без данни от образните изследвания за счупване на костни структури, участващи в изграждането ѝ;

-Контузия на десния крак с болезненост по предната повърхност на подбедрицата му без клинични и от образните изследвания данни за счупване на костни структури, участващи в изграждането ѝ;

Описаните в медицинските документи телесни увреждания в своята съвкупност осъществяват смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота на ищцата Н. ИВ. Д. (разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК).

Налице е пряка и непосредствена причинно-следствената връзка между настъпилото на 17.10.2020 г., пътнотранспортно произшествие и причинените на ищите травми, дължащи се на механичното действие (удар, притискане, протриване) на твърди тъпи предмети и на предмети с остри ръбове. При този вид автомобилни травми, през различните фази на произшествието върху телата на пътниците в автомобилния салон действат различни по своята величина, посока и последователност травмиращи сили.

Автомобила Деу е силно деформиран в челната лява част при удар насочен отпред-назад и отляво-надясно. Деформацията обхваща предимно челната част на двигателното отделение, повече изразени в лявата зона.

Лекият автомобил Нисан е силно деформиран в челната лява част, в областта на двигателното отделение при ударно направление отпред-назад спрямо собствената координатна система, повече изразено в лявата зона. За това свидетелства направлението на огъване на коша на двигателното отделение.

На мястото на ПТП в лявата лента /лентата за движение на Деу/ е намерена зона на масивни задржни следи от твърд предмет. Те са оставени от твърд предмет. В тази зона са намерени ситно начупени стъкла, пластмасови елементи от челните части на автомобилите. Непосредствено след тази зона по направление на движение на лекия автомобил Деу и лекия автомобил Нисан са налице задржни следи до крайното положение на покой на автомобилите, леко забележими поради мократа пътна настилка.

Разяснява се, че зоната на масивните задржни следи и разпръснатите отломки по платното е показател за мястото на удара между автомобилите Нисан и Деу, като точното му положение е на ниво 24,8 м след мерната линия по посока на огледа и измерено по разделителната линия на лентите за движение и на ниво от 0,8 м до 1,6 м вляво от разделителната линия на лентите за движение.

В момента на удара автомобил Нисан е бил навлязъл частично в лентата за насрещно движение и с по-голямата площ на проекцията си върху терена, а автомобил Деу е бил изцяло в собствената лента за движение. След удара автомобил Нисан е продължил движението си напред и надясно, завъртайки се около вертикална ос, в посока обратна на часовниковата стрелка.

Автомобил Деу е продължил движението си назад и надясно спрямо неговата посока, завъртайки се минимално в посока обратна на часовниковата стрелка.

Изведено е, че за скоростите непосредствено преди удаа се получават такива, съответно за лекия автомобил марка „Нисан“ – 54.1 km/h , а за лек автомобил марка „Деу“ – 41.2 km/h и не са намерени спирачни следи от двата автомобила непосредствено преди удара. Получените скорости на движение са същите, както преди ПТП.

Разположението на автомобилите към момента на удара, траекторията на движение на масовия му център преди удара за автомобила Нисан е дъговидна. Автомобилът Нисан е навлязъл в насрещната лента по-рано. При огледа не са фиксирани характерни следи от гумите, описващи тази траектория. Това означава, че автомобилът се е движил със скорост, по-малка от критичната скорост за дадения радиус на кривина или с около 20 % по-ниска стойност.

Минимално възможното отС.ие на автомобила Нисан от мястото на удара, спрямо което той е навлязъл в насрещната лента е равно на 12,7 м и това разС.ие е изминато от автомобила Нисан за време 0.85s.

За това време автомобил Деу се е намирал на разС.ие 9,8 мот мястото на удара.

В момента на навлизане на автомобила Нисан към насрещната лента двата автомобила са се намирали на разС.ие 22,5 м един от друг.

Сборът на опасните зони за спиране е 67.4 м.

При съпоставяне на полученото разС.ие от 23 м, на което са се намирали двата автомобила в момента на навлизане на автомобила Нисан към лентата за движение на Деу, със сбора на опасните зони за спиране от около 67 м е видно, че то е значително по-малко, което означавало, че водачът на Деу не е имал техническата възможност да предотврати ПТП, тъй като автомобил Нисан е навлязъл в опасната зона за спиране на Деу, следователно при навлизане на Нисан в лентата за движение на Деу и предприето спиране от двамата водачи ударът е бил непредотвратим със спиране.

Техническите причини, довели до възникването на ПТП са:

Основната техническата причина, довела до възникването на ПТП е навлизането на лекия автомобил Нисан в насрещната лента за движение при наличие на насрещно движещ се автомобил. Технически правилно е водачът на Нисан да контролира непрекъснато автомобила и запази движението си по дясната лента за движение.

В резултат на настъпилото ПТП са причинени телесни увреждания и материални щети. Дори при движение на л.а. Деу Ланос възможно най-вдясно на платното за движение до 1 м от дясната мантиН.та-предпазната еластична ограда би възникнал удар между автомобила Нисан и автомобила Деу. От снимковият материал по делото се виждало застъпването на двата автомобила по време на удара, което е до средата на автомобилите, така че при движение до 20-30 сантиметра вдясно притиснат вдясно до мантиН.та, а ударът би се осъществил в други детайли на автомобила Деу Ланос.

Относно това дали е оборудван процесния л.а. Деу Ланос с предпазни колани на всички седалки и в случай, че пострадалите са били с правилно поставени предпазни колани, би ли се предотвратило или значително ограничило причиняването на сочените в исковата молба телесни увреждания за всеки един от ищите се посочва, че автомобила е заводски оборудван с триточкови инерционни предпазни колани на всички седалки, с изключение на средното място на задната седалка.

На снимката била показана специално подготвена лаборатория с автомобил, и манекен поставен на задната седалка с правилно поставен инерционен триточков инерционен колан по време на удар в твърда неподвижна преграда.

Краш тестът е при правилно поставен триточков инерционен колан при движение направо на лек автомобил със скорост от 30 км/ч. На снимката се вижда направлението на инерционните сили, действащи на тялото, главата и ръцете. Отчетено е на какво разС.ие се преместват в направлението на инерционните сили. Главата се премества около 30 см напред, а горната част на тялото до 20 см. Краката и ръцете се насочват напред колкото са дълги. Коланът остава в това положение, колкото е опънат, като след ПТП се подменя.

Твърдят, че при правилно поставен раменно-бедрено обезопасителен колан при силен челен удар над 40 км/ч се задейства инерционният механизъм на колана и пиропатрона. При задействан инерционен механизъм, движението на тялото на пострадалия, зависи от това дали коланът е опънат по тялото, като отклонението на тялото напред би могло да бъде ограничено до 20, главата до 30 см, а ръцете и краката са свободни и се насочат в посока на инерционните сили. В този случай при правилно поставен и задействан механизъм на предпазния колан, тялото на пострадалия не би достигнало до предните дясна и лява седалки и облегалки, а само ръцете и краката биха се наранили при удар в тях.

Пострадалата от удара в предните седалки и облегалки е получила травматични увреждания по време на

ПТП.

Описаните в медицинските документи телесни увреждания, получени от ишците засягат предимно подвижни части от тялото, които не са фиксирани към седалката от предпазния колан.

Извели са, че уврежданията на водача на автомобила, ищецът В.В. се дължат на удар в лявата странична повърхност от вътрешността на автомобилния салон, уврежданията на коленните стави се дължат на удар в деформираното арматурно табло, данни за което се откриват в огледния протокол. Уврежданията на пътника от предна дясна седалка в областта на гръдния му кош най-вероятно се дължат на възпиращото действие на предпазния колан. Уврежданията на ищцата Д. са с локализации и характеристики, които позволяват възникването им, както при поставен предпазен колан, така и без такъв.

По поставения въпрос дали при този удар следва ли да се отвори въздушната възглавница на предна дясна седалка и какви са техническите причини, за да не стане това, както и има ли връзка между поставянето на обезопасителния колан и задействането на въздушната възглавница при процесния удар се посочва, че при този удар над 40 km/h при правилно поставен предпазен колан се задейства газо-генератора /пиропатрона/, който отваря както на волана, така и на арматурното табло въздушната възглавница пред пътника стоящ на предна дясна седалка. Когато не е поставен правилно предпазният обезопасителен колан на предна дясна седалка - не се задейства въздушната възглавница на арматурното табло.

По въпроса дали са налице следи, белези и наранявания по тялото на ишците, които са характерни и се получават при правилно поставен обезопасителен колан се извежда, че в медицинските документи по делото не се откриват описани видими травматични изменения, които да могат да бъдат категорично свързани с възпиращото действие на триточковия предпазен колан. Следва да се отбележи, че контузията на лявата половина на гръдния кош на ищецът С.С. е възможно да се дължи на възпиращото действие на предпазния колан. Също така наличието или не на такива следи от предпазните колани зависи от множество фактори.

По поставения въпрос предвид настъпилите травматични увреждания и механизма на ПТП, били ли са ишците с правилно поставени обезопасителни колани се сочи, че имайки предвид механизма на настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие и характеристиките на получените от ишците телесни увреждания настоящата експертиза прави заключението, че уврежданията на водача на автомобила и пътуващия до него на предна дясна седалка ищец С. най-вероятно са били с правилно поставени предпазни колани. Както бе отбелязано в отговора на предходен въпрос уврежданията на ищцата Д. са с такива характеристики и локализации, които позволяват получаването им, както при поставен, така и без поставен предпазен колан.

Относно питането дали към настоящия момент ишците са се възстановили от получените травми, се разяснява, че по обективни причини при изготвянето на настоящата експертиза на ишците не е извършен личен преглед. В същото време следвало да се отбележи, че характеристиките на получените от тях телесни увреждания в резултат на настъпилото на 17.10.2020 г., около 10:45 часа пътнотранспортно произшествие на главен път II - 55, км 72+800 в посока на движение от с.П. към гр.Нова Загора, в местността „Черният мост“, в землището на с.Крива круша предполага пълно възстановяване от тях при нормално протекъл възстановителен период.

На последното по делото открито съдебно заседание проведено на 27.01.2022 г. ишците В. Я. В., СТ. С. СТ. и Н. ИВ. Д., редовно призовани, не се явяват. За тях се явява адв.Г.И. П.-Смоличка от САК, редовно упълномощена от по-рано.

За ответника ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, редовно призован, не се явява представител.

В заключителната си пледоария процесуалния представител на ишците адв.Смоличка моли съдът да уважи предъявените искове като основателни и доказани и да приеме, че са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорността на ответното дружество, а именно че е налице валидно застрахователно правоотношение, което не се оспорва от ответната страна, виновно и противоправно поведение на водача СТ. К. К., претърпени от доверителите ми неимуществени вреди.

Счита, че от събраните свидетелски показания, медицински документи и от комплексната съдебно-медицинска-автотехническа експертиза са били доказани както вината, така и вредите.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достига до следните правни изводи:

Исковата молба отговаря на изискванията на чл.127 и чл.128 от ГПК.

Предявените искове са с правно основание чл.432 от КЗ, във вр. с чл.45 и чл.52 от ЗЗД и акцесорен по чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Претендираните от ишците права произтичат от обстоятелството, че в резултат на пътно-транспортно произшествие, настъпило на дата – 17.10.2020 г. около 12.00ч. на път II - 55, с.П. – гр.Нова Загора, км.72+800 между лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** и лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, причинено от водача на лекия автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“ СТ. К. К., са пострадали, тъй като при настъпването на пътното транспортно произшествие ишците В. Я. В., СТ. С. СТ. и Н. ИВ. Д. били пътници в лекия автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с *** заедно с още две лица.

С отговора на исковата молба ответника оспорва предъявения срещу него искове, като посочва, че счита същите за допустими, но и оспорва по основание и размер и навежда твърдения за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ишците, както и за прекомерност и несправедливост на исковата претенция, както и за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

При възприетата правна квалификация, съобразно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК за разпределение на доказателствената тежест в гражданския процес, в тежест на всяка от страните бе да докаже твърденията си и да установи фактите, на които основава своите искания и възражения.

В тежест на ищцовата страна бе да докаже твърденията си, относно настъпилите вредни последици от деянието, имащи неимуществен характер, от какво естество са, размера и степен са претърпените неимуществени вреди, както и периода на оздравителния процес в резултат на горното ПТП.

В тежест на ответника бе да докаже вината на ищите за съпричиняване на вредоносния резултат от процесното ПТП и допринесли ли са ищите за забавяне на собствения си оздравителен процес.

Видно от приложените по делото и приети от съда писмени доказателства и приобщената експертиза се потвърждава механизма на настъпване на процесното ПТП, довело до имуществени и неимуществени вреди на пострадалите в него.

Безспорно се установи, че на посочената по-горе дата водачът на лекия автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, при избиране скоростта на движението не се бил съобразил със същия на пътя /мокър асфалт/ и навлязъл в лентата за насрещно движение и блъснал движещия се срещу него лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, като реализирал ПТП с ранени лица и материални щети по МПС. По случая било образувано досъдебно производство № 48-Сл-1-4/2020 г. по описа на Военноокръжна прокуратура – Сливен. Делото било внесено с обвинителен акт във Военен съд – Сливен, и било образувано НОХД № 15/2021 г. по описа на Военен съд – Сливен приключило с Присъда № 1 от 20.07.2021 г., влязла в законна сила на 05.08.2021 г., с която СТ. К. К. е признат за виновен в това, че в зоната на десен завой нарушил правилата за движение по чл.5, ал.1, т.1, чл.15, ал.1, чл.16, ал.1, т.1, чл.20, ал.1 и чл.25, ал.1 и 2 от ЗДВП, от което настъпило процесното ПТП с лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, собс

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.,„Възраждане“, ул.,„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – Изпълнителни директори, **ДА ЗАПЛАТИ НА В. Я. В. с ЕГН *******, с поС.ен адрес: *****, СУМАТА** в размер на 5000.00 лв. /пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, вследствие на реализирано се пътно-транспортно произшествие на 17.10.2020 г. около 12.00ч. на път II-55, с.П. – гр.Нова Загора, км.72+800 между лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** и лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, по вина на водача на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“ - СТ. К. К., с ЕГН *****, във връзка с който била сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 17.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, като до пълния претендиран размер от 10000.00 лв. /десет хиляди лева/, като частичен от 50000.00 лв. /петдесет хиляди лева/, **ОТХВЪРЛЯ** иска като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.,„Възраждане“, ул.,„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – Изпълнителни директори, **ДА ЗАПЛАТИ НА СТ. С. СТ. с ЕГН *******, с поС.ен адрес: *****, СУМАТА** в размер на 5000.00 лв. /пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, вследствие на реализирано се пътно-транспортно произшествие на 17.10.2020 г. около 12.00ч. на път II-55, с.П. – гр.Нова Загора, км.72+800 между лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** и лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, по вина на водача на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“ - СТ. К. К., с ЕГН *****, във връзка с който била сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 17.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, като до пълния претендиран размер от 10000.00 лв. /десет хиляди лева/, като частичен от 50000.00 лв. /петдесет хиляди лева/, **ОТХВЪРЛЯ** иска като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.,„Възраждане“, ул.,„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – Изпълнителни директори, **ДА ЗАПЛАТИ НА Н. ИВ. Д. с ЕГН *******, с поС.ен адрес: *****, СУМАТА** в размер на 5000.00 лв. /пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, вследствие на реализирано се пътно-транспортно произшествие на 17.10.2020 г. около 12.00ч. на път II-55, с.П. – гр.Нова Загора, км.72+800 между лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** и лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, по вина на водача на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“ - СТ. К. К., с ЕГН *****, във връзка с който била сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 17.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, като до пълния претендиран размер от 10000.00 лв. /десет хиляди лева/, като частичен от 50000.00 лв. /петдесет хиляди лева/, **ОТХВЪРЛЯ** иска като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.,„Възраждане“, ул.,„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – Изпълнителни директори, **ДА ЗАПЛАТИ НА** процесуалния представител на ищите В. Я. В. с ЕГН *****, СТ. С. СТ. с ЕГН *****, и Н. ИВ. Д. с ЕГН *****, по настоящото дело - адв.П.П. С. от САК, с ЕГН *****, и адрес за кореспонденция: гр.София, ул.,„Позитано“ № 9, вх.А, ет.3, офис 9, ж.к.,„Възраждане“, ул.,„Света София“ № 7, ет.5 по банкова сметка IBAN: BG93CECB979050A0983200, BIC: CECBBSF, Банка – ЦКБ – Клон Възраждане, Титуляр – П.П. С., с ЕГН *****, **СУМАТА** от 1333.96 лв. /хиляда триста тридесет и три лева и деветдесет и шест стотинки/ за направените съдебноделоводни разноски, съобразно уважената част на исквете.

ОСЪЖДА В. Я. В. с ЕГН *****, с поС.ен адрес: *****, СТ. С. СТ. с ЕГН *******, с поС.ен адрес: ***** и Н. ИВ. Д. с ЕГН *******, с поС.ен адрес: *****, ДА ЗАПЛАТИ НА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177**, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.,„Възраждане“, ул.,„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – Изпълнителни директори, **СУМАТА** от 665.00 лв. /шестстотин шестдесет и пет лева/, за направените съдебноделоводни разноски, съобразно отхвърлената част на исквете.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.,„Възраждане“, ул.,„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – Изпълнителни директори да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд Нова загора държавна такса върху уважената част от исквете в общ размер на 600.00/шестстотин/лева върху уважената част от исквете, от която, както следва: 200.00/двеста/лева – държавна такса върху уважената част от предявения от ищеца В. Я. В.,

200.00/двеста/лева – държавна такса върху уважената част от предявения от ищеца СТ. С. СТ. и 200.00/двеста/лева – държавна такса върху уважената част от предявения от ищеца Н. ИВ. Д..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - гр.Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

твеност и управляван от В. Я. В., в резултат на което по непредпазливост причинил четири средни телесни повреди на повече от едно лице – Симеон Златков Асенов на 4 години; Ж. Д. СТ. на 51 г. и Н. Юлиянова Й.а на 32 г., всички от с.П., пътници във втория лек автомобил, след което направил всичко зависещо от него за оказване на помощ на пострадалите – престъпление по чл.343а, ал.1, б.,„в” във вр. с чл.343, ал.3, б.,„а” и във вр. с чл.342, ал.1 от НК, поради което и на основание чл.78а от НК съдът го освобождава от наказателна отговорност, като му налага административно наказание „ГЛОБА” в размер на 2000 лв.

На основание чл.78, ал.4, във вр. с чл.343г от НК, съдът лишава подсъдимия от право да управлява МПС за срок от една година, считано от датата на отнемане на свидетелството му за управление.

С оглед на обстоятелството, че по силата на разпоредбата на чл.300 от ГПК, влязлото в сила решение по НОХД № 15/2021 г. по описа на Военен съд - Сливен е задължително за гражданския съд относно това, че деянието е извършено от ответника, същото е противоправно и е извършено виновно от същия, то съдът приема за безспорно установено, че е налице непозволено увреждане, причинено от ответника на ищите на 17.10.2020 г.

Посочената присъда се явява задължителна за гражданския съд относно оспорените, правопораждащи отговорността на застрахования водач, факти и обстоятелства.

За лекия автомобил „Нисан“, модел „Терано“, с *** водача СТ. К. К. имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ в ответното дружество за периода от 23.05.2020 г. до 22.05.2021 г., затова искът е предявен срещу ответното „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, с ЕИК 121265177, като се претендира то да заплати на ищите обезщетения за неимуществени и имуществени вреди за претърпените от тях болки, страдания в резултат на претърпяното ПТП.

Ищите с молби са сезирали ответната застрахователна компания доброволно и извънсъдебно да им заплати претендираните обезщетения за неимуществени вреди, претърпени при реализирането на процесното ПТП, а ответника с писма ги е уведомило, че не им дължи изплащане на застрахователни обезщетения по образуваната щета, което обуславя правния интерес на ищите от завеждане на делото.

Всеки от ищите в настоящото производство претендира сума в размер на 10000.00 лв., като частична от 50000.00 лв., както и законна лихва, считано от датата на увреждането – 17.10.2020 г. до окончателното й изплащане.

От изготвената Комплексна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза в настоящото производство приета от страните, се потвърдиха обстоятелствата и фактите, относно механизма напроцесното ПТП, вината на водача на л.а.,„Нисан“ и частично относно вредоносния резултат, степента и продължителността на оздравителния процес.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и Комплексна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза, която съдът кредитира се установи, че искът се явява частично основателен.

От заключението на изготвената експертиза съдът приема за безспорно установено следното:

За ищеца В. Я. В. се установява, че в резултат на процесното ПТП същият е получил травма в салона на лек автомобил, на мястото на водача, в резултат на челния удар, изразяваща се в следните телесни увреждания: Разкъсно-контузна рана в областта на лявата буза на лицето с охлузени неравни ръбове върху площ с размери 5-6 см и болезнен травматичен оток на меките тъкани в областта; Охлузна рана на лявата ушна мида в областта на нейния външен ръб (helix); Разкъсно-контузна рана с неправилна форма, неравни и охлузени ръбове в областта на горна трета на предмишницата на лявата ръка в близост до лакътната става, наложила хирургична обработка; Контузия на левия крак, в областта на колянната му става с наличие по предната ѝ повърхност на охлузване на кожата с неправилна форма и размери 2-3 см с травматичен оток на меките тъкани в областта с палпаторна (при опипване с пръстите на ръка) и функционална (при движение) болезненост; Контузия на десния крак, в областта на колянната му става с наличие по предната ѝ повърхност на охлузване на кожата с неправилна форма и размери 2-3 см с травматичен оток на меките тъкани в областта с палпаторна (при опипване с пръстите на ръка) и функционална (при движение) болезненост.

Описаните в медицинските документи по делото разкъсно-контузни и охлузни рани по своята характеристика представляват нарушаване на анатомичната цялост на меките тъкани в засегнатите области и в съвкупност с останалите увреждания са осъществили смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота на ищеца В. Я. В. (разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК).

Увреждания от такъв характер заздравяват напълно в рамките на 10-15-20 дни при нормален ход на оздравителните процеси.

За ищеца СТ. С. СТ. се установява, че в резултат на процесното ПТП същият е получил травма, като пътник на предна дясна седалка, в резултат на челния удар, изразяваща се в следните телесни увреждания: Контузия на главата с наличие в лява слепоочна област и лявата половина на челната област на множество линейни, групирани охлузвания на кожата; Множество малки рани с неравни ръбове по хода на лявата вежда и горния клепач на лявото око; Двустранни периорбитални хематоми, по-изразени на долните клепачи; Контузия в областта на носа с изразен травматичен оток и кръвонасядане на меките тъкани по тръбната му повърхност, данни за кръвотечение от носа и счупване на носните костици без изразена деформация; Контузия на гръдния кош с изразена палпаторна (при натиск с ръка) и функционална (при движения и дълбоко вдишване) болезненост без клинични и от образните изследвания данни за счупване на костни структури, участващи в изграждането му или белодробни увреждания; Контузия в поясната област без данни от образните изследвания за видими травматични промени в областта;

Описаните в медицинските документи по делото телесни увреждания, както самостоятелно, така и в

своята съвкупност са причинили на ищеца временно разстройство на здравето, неопасно за живота му (разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от ИК).

Увреждания от такъв характер отзвучават напълно в рамките на 15-20-25 дни при нормален ход на оздравителните процеси.

За ищцата Н. ИВ. Д. се установява, че в резултат на процесното ПТП същият е получила травма, като пътник на предна дясна седалка, в резултат на челния удар, изразяваща се в следните телесни увреждания: Контузия на гърба с наличие на функционална и палпаторна болезненост в раменната област и наличие на повърхностна, плоска рана с размери 2 см; Контузия на дясната ръка с наличие на функционална и палпаторна болезненост, без клинични и от образните изследвания данни за счупване на костни структури, участващи в изграждането ѝ; Контузия на левия крак с наличие по предната повърхност на подбедрицата му на разкъсно-контузна рана и болезненост при палпация и движение, без данни от образните изследвания за счупване на костни структури, участващи в изграждането ѝ; Контузия на десния крак с болезненост по предната повърхност на подбедрицата му без клинични и от образните изследвания данни за счупване на костни структури, участващи в изграждането ѝ;

Описаните в медицинските документи телесни увреждания в своята съвкупност осъществяват смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота на ищцата Н. ИВ. Д. (разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК).

Вещите лица заключават също, че:

Конкретната причина за възникване на пътно-транспортно произшествие е навлизането на лек автомобил „Нисан“, модел „Терано“ в насрещната пътна лента за движение, където се е намирал лекия автомобил Деу, водачът на който не е имал техническата възможност да предотврати удара с автомобила Нисан, който е навлязъл изненадващо, поради някаква причина в насрещната лента за движение.

Налице е пряка и непосредствена причинно-следствената връзка между настъпилото на 17.10.2020 г., пътно-транспортно произшествие и причинените на ищите травми, дължащи се на механичното действие (удар, притискане, протриване) на твърди тъпи предмети и на предмети с остри ръбове. При този вид автомобилни травми, през различните фази на произшествието върху телата на пътуващите в автомобилния салон действат различни по своята величина, посока и последователност травмиращи сили.

Относно това дали е оборудван процесния л.а. Деу Ланос с предпазни колани на всички седалки и в случай, че пострадалите са били с правилно поставени предпазни колани, би ли се предотвратило или значително ограничило причиняването на сочените в исковата молба телесни увреждания за всеки един от ищите се посочва, че автомобила е заводски оборудван с триточкови инерционни предпазни колани на всички седалки, с изключение на средното място на задната седалка.

На снимката била показана специално подготвена лаборатория с автомобил, и манекен поставен на задната седалка с правилно поставен инерционен триточков инерционен колан по време на удар в твърда неподвижна преграда.

Краш тестът е при правилно поставен триточков инерционен колан при движение направо на лек автомобил със скорост от 30 км/ч. На снимката се виждало направлението на инерционните сили, действащи на тялото, главата и ръцете. Отчетено е на какво разстояние се преместват в направлението на инерционните сили. Главата се премества около 30 см напред, а горната част на тялото до 20 см. Краката и ръцете се насочват напред колкото са дълги. Коланът остава в това положение, колкото е опънат, като след ПТП се подменя.

Твърдят, че при правилно поставен раменно-бедрено обезопасителен колан при силен челен удар над 40 км/ч се задейства инерционният механизъм на колана и пиропатрона. При задействан инерционен механизъм, движението на тялото на пострадалия, зависи от това дали коланът е опънат по тялото, като отклонението на тялото напред би могло да бъде ограничено до 20, главата до 30 см, а ръцете и краката са свободни и се насочат в посока на инерционните сили.

В този случай при правилно поставен и задействан механизъм на предпазния колан, тялото на пострадалия не би достигнало до предните дясна и лява седалки и облегалки, а само ръцете и краката биха се наранили при удар в тях.

Пострадалата от удара в предните седалки и облегалки е получила травматични увреждания по време на ПТП.

Описаните в медицинските документи телесни увреждания, получени от ищите засягат предимно подвижни части от тялото, които не са фиксирани към седалката от предпазния колан.

Извели са, че уврежданията на водача на автомобила, ищецът В.В. се дължат на удар в лявата странична повърхност от вътрешността на автомобилния салон, уврежданията на коленните стави се дължат на удар в деформираното арматурно табло, данни за което се откриват в огледния протокол. Уврежданията на пътника от предна дясна седалка в областта на гръдния му кош най-вероятно се дължат на възпиращото действие на предпазния колан. Уврежданията на ищцата Д. са с локализации и характеристики, които позволяват възникването им, както при поставен предпазен колан, така и без такъв.

По поставения въпрос дали при този удар следва ли да се отвори въздушната възглавница на предна дясна седалка и какви са техническите причини, за да не стане това, както и има ли връзка между поставянето на обезопасителния колан и задействането на въздушната възглавница при процесния удар се посочва, че при този удар над 40 км/ч при правилно поставен предпазен колан се задейства газо-генератора /пиропатрона/, който отваря както на волана, така и на арматурното табло въздушната възглавница пред пътника стоящ на предна дясна седалка. Когато не е поставен правилно предпазният обезопасителен колан на предна дясна седалка - не се задейства въздушната възглавница на арматурното табло.

По въпроса дали са налице следи, белези и наранявания по тялото на ищите, които са характерни и се получават при правилно поставен обезопасителен колан се извежда, че в медицинските документи по делото не се откриват описани видими травматични изменения, които да могат да бъдат категорично свързани с

възпиращото действие на триточковия предпазен колан. Следва да се отбележи, че контузията на лявата половина на гръдния кош на ищецът С.С. е възможно да се дължи на възпиращото действие на предпазния колан. Също така наличието или не на такива следи от предпазните колани зависи от множество фактори.

По поставения въпрос предвид настъпилите травматични увреждания и механизма на ПТП, били ли са ищите с правилно поставени обезопасителни колани се сочи, че имайки предвид механизма на настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие и характеристиките на получените от ищите телесни увреждания настоящата експертиза прави заключението, че уврежданията на водача на автомобила и пътуващия до него на предна дясна седалка ищец С. най-вероятно са били с правилно поставени предпазни колани.

Както бе отбелязано в отговора на предходен въпрос уврежданията на ищцата Д. са с такива характеристики и локализации, които позволяват получаването им, както при поставен, така и без поставен предпазен колан.

Относно питането дали към настоящия момент ищите са се възстановили от получените травми, се разяснява, че по обективни причини при изготвянето на настоящата експертиза на ищите не е извършен личен преглед, но в същото време следвало да се отбележи, че характеристиките на получените от тях телесни увреждания в резултат на настъпилото ПТП предполага пълно възстановяване от тях при нормално протекъл възстановителен период.

Видно от заключението на вещите лица, което съдят кредитира, като безпристрастно и изготвено от компетентни специалисти е, че уврежданията на водача В. се дължат на удар в лявата странична повърхност от вътрешността на автомобилния салон, на пътника от предна дясна седалка в областта на гръдния му кош най-вероятно се дължат на възпиращото действие на предпазния колан, а уврежданията на Д. са с локализации и характеристики, които позволяват възникването им, както при поставен предпазен колан, така и без такъв, както и че описаните в медицинските документи телесни увреждания, получени от ищите засягат предимно подвижни части от тялото, които не са фиксирани към седалката от предпазния колан.

От материалите по делото става ясно също, че средени предпазен колан на задната седалка не е имало, а освен петимата възрастни в л.а.ДЕУ, е пътувало и дете, седнало в ищцата Д., което е било без необходимото за неговата възраст столче.

Вещите лица категорично са заключили, че описаните в медицинските документи по делото разкъсно-контузни и охлузни рани по своята характеристика представляват нарушаване на анатомичната цялост на меките тъкани в засегнатите области и в съвкупност с останалите увреждания са осъществили смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота и на тримата ищци (разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК), като за ищеца В. Я. В. са посочили, че увреждания от такъв характер заздравяват напълно в рамките на 10-15-20 дни при нормален ход на оздравителните процеси, а за ищеца СТ. С. СТ. са посочили, че увреждания от такъв характер отзвучават напълно в рамките на 15-20-25 дни при нормален ход на оздравителните процеси.

Не се установява и хоспитализация на ищите за някакъв продължителен период.

От изложеното следва, че в случая не се касае за средна телесна повреда, както се твърди от ищцова страна, а и степента на увреда и периода на оздравителния процес е значително по-кратък от претендираните от ищите, поради което следва исквата претенция да бъде уважена частично.

С оглед гореизложеното съдят намира за доказано основанието на предявения в настоящото производство иск. Досежно размера на обезщетението за неправомерно увреждане и предвид всички изложени по делото факти и обстоятелства следва да намери приложение разпоредбата на чл.52 от ЗЗД и обезщетението за претърпените от ищите неимуществени вреди следва да се определи от съда по справедливост, имайки предвид вида на увреждането и възстановителния период – посочен по-горе, травмата и затрудненията които същите са изпитвали в периода на възстановяването си – физически и психически такива, затрудненията и липсата на комфорт, които са изпитвали в периода на възстановяването си, съдят счита, че едно обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5000 лв. за ищеца В. Я. В., 5000 лв. за ищеца СТ. С. СТ. с ЕГН *****, и 5000 лв. за ищцата Н. ИВ. Д. е справедливо и достатъчно, за да репарира болките и страданията, който ищите са претърпели вследствие на причинените им увреждания.

С оглед разпоредбите на чл.51, ал.2 от ЗЗД и чл.52 от ЗЗД и съгласно трайно установената практика по аналогични случаи, съдят намира предявения иск по чл.432 от КЗ за основателен и доказан, като счита обаче, че следва да бъде уважен частично в размер на по 5000.00 лв. от претендираните сисковата молба по 10000.00 лв. за всеки от тях, като частично от по 50000.00 лв. за всеки от ищите, която сума намира за справедлива и съразмерна на претърпяните неимуществени вреди от ищите.

Относно претендираното от ищцова страна обезщетението за законна лихва върху претендираните суми, считано от датата на увреждането, съдят намира същото за основателно, а възражението на ответното дружество, че такова се дължало считано от изтичането на 3месечния срок за произнасяне на доброволната претенция, за неоснователно, предвид разпоредбата на чл.84, ал.2 от ЗЗД.

Съгласно чл.429, ал.3 от КЗ лихвите за забава, се дължат от датата на уведомяването на застрахователя от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл.430, ал.1, т.2 от КЗ или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна, поради което съдят намира, че следва да уважи акцесорният иск по чл.86, ал.1 от ЗЗД, считано от датата на уведомяването - 17.10.2020 г.

При този изход на делото и на основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден, да заплати на ищите направените деловодни разноси, съразмерно уважената част на иска в размер на 1333.96 лв. от които 415.00 лв. за адвокатско възнаграждение на осн. чл.38, ал. 1, т.2 във вр. с чл.28, ал.2 от Закона за адвокатурата за оказана безплатна адвокатска помощ на материално затрудненото лице В. Я. В., 415.00 лв. за адвокатско възнаграждение на осн. чл.38, ал. 1, т.2 във вр. с чл.28, ал.2 от Закона за адвокатурата за оказана безплатна адвокатска помощ на материално затрудненото лице СТ. С. СТ. и 415.00 лв. за адвокатско възнаграждение на осн. чл.38, ал. 1, т.2 във вр. с чл.28, ал.2 от Закона за адвокатурата за оказана безплатна адвокатска помощ на

материално затрудненото лице Н. ИВ. Д., 22.50 лв. депозит за призоваване на свидетели и 66.46 лв. за нощувки и транспорт, а ищеца следва да бъде осъден да заплати на ответника направените от него съдебно-деловодни разноски, съизмерно отхвърлената част на иска в размер на 665.00 лв., от които 250.00 лв. – депозит за КСМАТЕ и 415.00 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Следва

Водим от горното, Новозагорският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.„Възраждане“, ул.„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – Изпълнителни директори, **ДА ЗАПЛАТИ** НА В. Я. В. с ЕГН *****, с поС.ен адрес: ***, **СУМАТА** в размер на 5000.00 лв. /пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, вследствие на реализирано се пътно-транспортно произшествие на 17.10.2020 г. около 12.00ч. на път II-55, с.П. – гр.Нова Загора, км.72+800 между лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** и лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, по вина на водача на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“ - СТ. К. К., с ЕГН *****, във връзка с който била сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 17.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, като до пълния претендиран размер от 10000.00 лв. /десет хиляди лева/, като частичен от 50000.00 лв. /петдесет хиляди лева/, **ОТХВЪРЛЯ** иска като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.„Възраждане“, ул.„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – Изпълнителни директори, **ДА ЗАПЛАТИ** НА СТ. С. СТ. с ЕГН *****, с поС.ен адрес: ***, **СУМАТА** в размер на 5000.00 лв. /пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, вследствие на реализирано се пътно-транспортно произшествие на 17.10.2020 г. около 12.00ч. на път II-55, с.П. – гр.Нова Загора, км.72+800 между лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** и лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, по вина на водача на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“ - СТ. К. К., с ЕГН *****, във връзка с който била сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 17.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, като до пълния претендиран размер от 10000.00 лв. /десет хиляди лева/, като частичен от 50000.00 лв. /петдесет хиляди лева/, **ОТХВЪРЛЯ** иска като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.„Възраждане“, ул.„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – Изпълнителни директори, **ДА ЗАПЛАТИ** НА Н. ИВ. Д. с ЕГН *****, с поС.ен адрес: ***, **СУМАТА** в размер на 5000.00 лв. /пет хиляди лева/, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, вследствие на реализирано се пътно-транспортно произшествие на 17.10.2020 г. около 12.00ч. на път II-55, с.П. – гр.Нова Загора, км.72+800 между лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“, с *** и лек автомобил марка „ДЕУ“, модел „Ланос“, с ***, по вина на водача на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Терано“ - СТ. К. К., с ЕГН *****, във връзка с който била сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 17.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, като до пълния претендиран размер от 10000.00 лв. /десет хиляди лева/, като частичен от 50000.00 лв. /петдесет хиляди лева/, **ОТХВЪРЛЯ** иска като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.„Възраждане“, ул.„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – Изпълнителни директори, **ДА ЗАПЛАТИ** НА процесуалния представител на ищите В. Я. В. с ЕГН *****, СТ. С. СТ. с ЕГН *****, и Н. ИВ. Д. с ЕГН *****, по настоящото дело - адв.П.П. С. от САК, с ЕГН *****, и адрес за кореспонденция: гр.София, ул.„Позитано“ № 9, вх.А, ет.3, офис 9, ж.к.„Възраждане“, ул.„Света София“ № 7, ет.5 по банкова сметка IBAN: BG93CECB979050A0983200, BIC: CECBBSF, Банка – ЦКБ – Клон Възраждане, Титуляр – П.П. С., с ЕГН *****, **СУМАТА** от 1333.96 лв. /хиляда триста тридесет и три лева и деветдесет и шест стотинки/ за направените съдебноделоводни разноски, съобразно уважената част на исквете.

ОСЪЖДА В. Я. В. с ЕГН *****, с поС.ен адрес: ***, СТ. С. СТ. с ЕГН *****, с поС.ен адрес: *** и Н. ИВ. Д. с ЕГН *****, с поС.ен адрес: ***, **ДА ЗАПЛАТЯТ** НА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.„Възраждане“, ул.„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – Изпълнителни директори, **СУМАТА** от 665.00 лв. /шестстотин шестдесет и пет лева/, за направените съдебноделоводни разноски, съобразно отхвърлената част на исквете.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ж.к.„Възраждане“, ул.„Света София“ № 7, ет.5, представлявано от Александър Личев и Румен Димитров – Изпълнителни директори да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд Нова загора държавна такса върху уважената част от исквете в общ размер на 600.00/шестстотин/лева върху уважената част от исквете, от която, както следва: 200.00/двеста/лева – държавна такса върху уважената част от предявения от ищеца В. Я. В., 200.00/двеста/лева – държавна такса върху уважената част от предявения от ищеца СТ. С. СТ. и 200.00/двеста/лева – държавна такса върху уважената част от предявения от ищеца Н. ИВ. Д..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - гр.Сливен в двуседмичен срок от връчването

му на страните.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____